

बालेन..

खारेजगर्ने प्रस्ताव आएको छ भने अन्य पक्षले त्यसको विरोध गरेका छन् । त्यसैगरी एकथरीले रक्षा, गृह, परराष्ट्र, अर्थ र सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालयमा प्रधानमन्त्रिको अनुकूल हुनेलाई मन्त्र बनाउनुपर्ने प्रस्ताव गरेका छन् भने अन्य पक्षहरूले उक्त मन्त्रालय प्रधानमन्त्रिको समूह बाहिरबाट हुनुपर्ने माग गरेका छन् । सरकार गठन प्रक्रिया शुरु नभए पनि रास्वपाले सरकारमा गएपछि गर्ने कामकाबारेमा अहिलेदेखि नै विवाद शुरु भएको छ । गत फागुन २१ गते सम्पन्न निर्वाचनबाट रास्वपाले दुई तिहाइ नजिक बहुमत पाएको छ । उसले प्रत्यक्ष निर्वाचनतर्फ १२५ र समानुपातिकतर्फ ५७ सिट जितेको छ । प्रतिनिधिसभा २७५ सदस्यीय छ । रास्वपाले चुनावी वाचापत्रमा मन्त्रालयको संख्या घटाउने र दलैपिच्छे खोलिएका कर्मचारी संघसंगठन खारेजीका लागि अध्ययन गर्ने उल्लेख छ । बालेन पक्षले मन्त्रालयको संख्या १८ मा भाँगैगरी गृहकार्य थालेको बताइन्छ । तर अन्य पक्षले मन्त्रालय कम्तिमा २५ हुनुपर्ने र सबै पक्षलाई भाग दिनुपर्ने दबाव सिर्जना गरेका छन् । मन्त्रालयहरूको संख्या घटाउने विषयमा विज्ञसहितको टोलीले अध्ययन गरिरहेको कतिपयको भनाई छ । रास्वपा सचिवालय सदस्य विश्वेश्वर खनालले यस काममा अनुवाइ गरेको समाचार श्रोतको दावी छ । रास्वपाको वाचापत्रको १७ नम्बर बुँदामा संघीय मन्त्रालयहरूको संख्या १८ मा सीमितगर्दै विज्ञ मन्त्री र विशेषज्ञतामा आधारित कर्मचारी प्रशासनको नयाँ मानक स्थापित गर्नेछौं । प्रधानमन्त्री कार्यालयलाई केवल प्रशासनिक निकायमात्र नभई अन्तर-मन्त्रालय समन्वय, जलवायु परिवर्तन र ठूला आयोजनाहरूको प्रत्यक्ष अनुगमन गर्ने नतिजा केन्द्रकारुपमा रणान्तरण गर्नेछौं । नीति निर्माणमा नियामकीय प्रभाव विशेषणलाई अनिवार्य गर्नेछौं भनिएको छ । त्यसैले सो कुराको पालना हुनुपर्छ भने माग पनि उठेको छ । रास्वपा हिजोबाट समानुपातिक उम्मेदवार छान्ने गृहकार्यमा जुटेको छ । त्यसैगरी नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीका संयोजक पुष्पकमल दाहालले आफूहरूसँग मिलेर जान रास्वपामा दबाव बढाएको बताइन्छ । दाहालले गत केही दिनदेखि आफू रास्वपाको संरक्षक भएको बताउँदै आउनु भएको छ । पार्टीका सभापति रवि लामिछाने केही दिनदेखि अस्वस्थ भएर घरमै स्वास्थ्य लाभ गरिरहेकाले बैठक बस्न ढिलाइ भइरहेको जानकारीहरूको भनाई छ । उपरोक्त सबै कारणले गर्दा बालेन साहलाई प्रधानमन्त्रि बन्न महाभारत सिर्जना भएको राजनीतिक क्षेत्रमा चर्चको विषय भएको छ ।

रवि..

हेर्न नहुनेबाहेक गरी पेशी स्थगित नहुनेगरी प्रस्तुत मुद्दामा आगामी चैत एकगतेनै पूर्ण सुनुवाइका लागि पेशीतोकी नियमानुसार पेशगर्नु भनिएको छ । महान्यायाधिवक्ता सविता भण्डारीले गत पुस ३० गते सभापति लामिछानेमाथि अदालतमा विचाराधीन अवस्थामा रहेको सहकारी र सम्पत्ति शुद्धीकरणसम्बन्धी मुद्दा संशोधनसहित फिर्ता लिने निर्णय गर्नुभएको थियो । उक्त निर्णयविरुद्ध वरिष्ठ अधिवक्ता दिनेश त्रिपाठीसहितका कानून व्यवसायीले सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन दायर गर्नुभएको सन्दर्भमा सो आदेश आएको बताइन्छ । महान्याया धिवक्ता भण्डारीले लामिछानेमाथि विभिन्न जिल्लामा विचाराधीन रहेको सहकारी ठगीसँगै संगठित अपराध र सम्पत्ति शुद्धीकरण मुद्दा संशोधनगर्न जिल्ला सरकारी वकिल कार्यालयलाई निर्देशन दिनुभएको थियो । सो विरुद्ध सर्वोच्च अदालतमा रिट परेको थियो । शुरुवाती अभियोगमा लामिछाने विरुद्ध सहकारी ठगीको अभियोगमात्रै थियो । तत्कालीन सरकारले पूरक मुद्दा लगेर सम्पत्ति शुद्धीकरण र संगठित अपराधको अभियोग पनि थपेको थियो/ तर महान्यायाधिवक्ता कार्यालयले लामिछानेको हकमा कम्पनीमा आएको रकम खर्चगर्ने भूमिकामात्र देखिएकाले उनलाई संगठित अपराधको घेरामा राख्नुभन्दा सहकारी ठगीको दायरामा मात्र राख्नु उपयुक्त हुने निष्कर्ष निकालेको थियो । तर कतिपय जिल्लाले

महान्यायाधिवक्ता भण्डारीको आदेश तत्काल कार्यान्वयनगर्न नसकिने बताएका छन् । लामिछानेले सहकारी ठगी प्रकरणमा कतिपय जिल्लामा मागिएको धरौटी दाखिलासमेत हुन सकिरहेको छैन ।

विभिन्न..

जिल्लामा जापनिज इन्सेफलाइटिसका १५ संक्रमित फेला परेका छन् । तीमध्ये छजनाको मृत्यु समेत भइसकेको छ । संक्रमण दर बर्सेनि बढ्दै जान थालेपछि नवलपरासी (बर्दघाट सुस्तापूर्व)लाई मात्र लक्षित गरेर खोप अभियान सञ्चलनगर्न लागिएको हो । त्यसैगरी पर्वतमा अफ्रिकन स्वाइनफ्लुको प्रकोप देखिएको छ । पर्वतका विभिन्न पालिकामा व्यावसायिकरूपमा पालिएका बंगुरमा अफ्रिकन स्वाइनको संक्रमण बढेको हो । सदरमुकाम आसपासका क्षेत्रमा गरिएको परीक्षणमा अफ्रिकन स्वाइन फिभर पुष्टिभएपछि किसान तथा बंगुरपालकलाई सतर्कता अपनाउन आग्रह गरिएको छ । पर्वतमा अहिलेसम्म उक्त रोगको संक्रमणका कारण ४६ वटा बंगुर मरिसकेका छन् । भेटेरिनरी अस्पताल तथा पशु सेवा कार्यालय पर्वतका अनुसार कुशमा नगरपालिका क्षेत्रमा पालिएका केही बंगुरमा ज्वरो आउने, कान, पुच्छर र पेटको तल्लो भाग निलो हुने, खाना नखाने र अचानक मृत्यु हुनेजस्ता लक्षण देखिएपछि परीक्षण गरिएको थियो । नमूना संकलनगरी गरिएको न्यापिड किट परीक्षणमा अफ्रिकन स्वाइन फिभर पोजेटिभ देखिएको सो कार्यालयले जनाएको छ । थप पुष्टिगर्न नमूना केन्द्रीय पशुपक्षी रोग अन्वेषण प्रयोगशाला, पोखरा पठाइएको कार्यालय प्रमुख सुरेशकुमार श्रेष्ठले जानकारी दिनुभएको छ । त्यसैगरी अन्य कतिपय जिल्लाहरूमा दादुराको प्रकोप पनि देखिएको छ । अब गर्मियाम शुरु भएपछि फेरी डेंगुको संक्रमण बढ्ने जानकारीहरूले बताएका छन् ।

आगजनीमा..

पछि सरकारले भारत पठाएको थियो । अमेरिकी पत्रिका 'द न्युयोर्क टाइम्स'ले २४ भदौमा भएको आगजनीका क्रममा रसायनिक पदार्थ प्रयोग भएको शंकागर्दै समाचार लेखेपछि, जाँचबुझ आयोगले त्यसबारे चासो देखाएको थियो । त्यसैले घटनाको भण्डो डेढ महिनापछि प्रहरीले नमूना संकलन थालेको थियो । फरेन्सिक परीक्षणका लागि प्रमुख प्रशासनिक केन्द्र सिंहदरबार, सर्वोच्च अदालत, संसद भवन, राष्ट्रपति कार्यालय र निजी क्षेत्रबाट कान्तिपुर पब्लिकेशन्स तथा भाटभटेनी सुपरमार्केटबाट प्रहरीले खरानी संकलन गरेको थियो । एउटै आगजनी स्थलमासमेत फरक,फरक ठाउँका नमूना संकलन गरिएको थियो । सोही विषयमा अनुसन्धानगर्न उपत्यका अपराध अनुसन्धान कार्यालयका तत्कालीन एसपी काजीकुमार आचार्यको नेतृत्वमासमेत छानविन समिति बनेको थियो । त्यसपछि प्रहरीको समिति र जाँचबुझ आयोग दुवैले यसको परीक्षण प्रतिवेदनबारे चासो देखाएका थिए । तर, नेपालमा ती नमूनाको परीक्षण हुननसकेपछि प्रहरीको विधि विज्ञान प्रयोगशालाहुँदै गृह मन्त्रालय, परराष्ट्र मन्त्रालय र भारतस्थित नेपाली दूतावासको सहयोगमा नमूना परीक्षणको प्रक्रिया अधिवढाइएको थियो । उक्त घटनामा संलग्न ब्यक्ति तथा समूह र प्रयोगभएका औजारबारे हालसम्म नखुलेकाले त्यसबारे फेरी अर्को आयोग बनाउनुपर्ने माग हुनथालेको छ ।

इरानी...

मध्यनजरगर्दै इरानी नागरिकलाई आगमन भिसा नदिने निर्णय गरेको बताइन्छ । अमेरिका र इजरायलले इरानमा आक्रमण गरेपछि मध्यपूर्वी क्षेत्रमा तनाव बढेको छ । अमेरिकी आक्रमणमा इरानका सर्वोच्च नेता आयतल्लाह अली खामेनेई मारिएपछि

तनाव भन्नु बढेको हो । यसबीचमा अमेरिका र इजरायलले निरन्तर आक्रमण गरिरहेका छन् । इरानले पनि मध्यपूर्वी क्षेत्रमा रहेको अमेरिकी बेसक्याम्पहरूमा आक्रमण जारी राखेको छ । नेपालले इरान लगायतका १३ वटा मुलुकलाई आगमन भिसामा अवरोध गरेपनि त्यहाँ रहेका नेपाली निष्काशनमा पुर्ने संभावना बढेको बताइन्छ ।

नेपाली....

सानेपामा हाले बसेको बैठकले नेपाली कांग्रेस केन्द्रीय अनुशासन समितिमा प्राप्तभएका अनुशासन उल्लंघनका उजुरीहरूको प्रारम्भिक अध्ययनगर्ने निर्णय र नेपाली कांग्रेस केन्द्रीय अनुशासन समितिको कार्यविधि – ०८२ को उपदफा (११) बमोजिम केन्द्रीय कार्यालयका सहसचिव दिनेश थापा मगरलाई समितिको सचिवमा नियुक्तगर्ने निर्णय दुईवटा निर्णय गरेको छ । कांग्रेसका प्रवक्ता देवराज चालिसेले चैत पहिला साताभित्रै केन्द्रीय कार्यसमिति बैठक बोलाउने तयारीमा आफूहरू रहेको जानकारी पनि दिनुभएको छ । गगन थापा र विश्व प्रकाश शर्माका कारण नेपाली कांग्रेस अस्तव्यस्त भएको छ । प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचनमा पराजय व्यहोरेसँगै सभापति गगन थापाले सभापति पदबाट पनि राजीनामा दिने तयारी पनि गर्नुभएको छ । थापालाई धेरैले गत २१ गते भएको प्रतिनिधिसभा चुनावको पराजयको जिम्मेवारीलाई पद त्याग्न उचित हुने सुझाव दिएको बताइन्छ । उता संस्थापन पक्षलेभने नियमित महाधिवेशनका लागि अब आफ्नो तयारी थाल्ने बताइएको छ । जसलेगर्दा यदि गत विशेष महाधिवेशन अधिको अवस्थाबाट अगाडि नबढ्ने हो भने नेपाली कांग्रेसको देउवा र गगन थापा समूह औपचारिकरूपमै अलग हुने अवस्था सिर्जना भएको जानकारीहरूले बताएका छन् ।

आयोगको...

आम नागरिकको सुसूचित हुनपाउने अधिकारको सम्मानगर्न माग गरेको छ । समितिका संयोजक राजुप्रसाद चापागाइँले एक प्रेस विज्ञप्ति जारीगरी उक्त आयोगको प्रतिवेदन तत्काल सार्वजनिकगर्न माग गर्नुभएको हो । विज्ञप्तिमा प्रतिवेदन सार्वजनिकगर्न वा नगर्ने भन्ने कुरा सरकारको तर्जविजको विषय होइन प्रतिवेदनबारे जानकारी पाउने आम नागरिकको सविधानप्रदत्त अधिकार हो भने छानविन प्रतिवेदनलाई यथाशीघ्र सार्वजनिक जानकारीमा ल्याउनु सरकारको दायित्व हो भनिएको छ । जेनजी भनिने केही समूहहरूले तत्कालीन सरकारका प्रधानमन्त्रि केपी ओलीमाथि जसरी पनि कारवाही गराउने र जेलमा पुऱ्याउने प्रयास गरिरहेका छन् भने ओलीले सो घटनाका लागि आफूले कुनै आदेश नदिएकोभन्दै आदेश दिएको भए प्रमाणित गरेर देखाउन चुनौती दिनुभएको छ । उहाँले भदौ २३ र २४ मा घटना गराउने ब्यक्ति र समूह, उनीहरूले प्रयोग गरेका औजार र त्यसको श्रोतबारे छानविन हुनुपर्ने माग गर्नुभएको छ । तर भनिन्छ, गौरीबहादुर कार्की अयोग्य उपरोक्त विषयमा मौन छ ।

पौडेलको...

सिफारिस गरेको थियो । अर्का प्रहरी निरीक्षकद्वय किरणप्रसाद न्यौपाने र सूर्यकुमार कार्कीलाई घटनाको मुचुल्कामा वृतिपूर्ण कार्य गरेकोभन्दै सचेत गराउन भनिएको थियो । आयोगले सरकारलाई सिफारिसगर्दै घटनामा प्रहरीलाई निर्देशन दिने तालुक निकायका पदाधिकारी तथा कर्मचारी, आदेश दिने अधिकारी तथा दुरुत्साहन गर्ने ब्यक्तिमाथि अनुसन्धान गरी कानुनको दायरामा ल्याई सोहीबमोजिम कारवाहीगर्न माग गरेको छ । पौडेलको बाँच्न पाउने न्यूनतम अधिकारको हनन भएको आयोगको ठहर छ । पौडेलको ०७ असार चारगते मृत्यु भएको थियो । सर्वोच्च अदालतले समेत छ, वर्षअघि सर्लाहीमा भएको उपरोक्त घटनामा तत्कालीन

गृहमन्त्रीदेखि इलाका प्रहरीका इन्चार्जसम्मलाई फौजदारी मुद्दा अघि बढाउन आदेश दिएको छ । न्यायाधीशद्वय मनोजकुमार शर्मा र श्रीकान्त पौडेलको इजलासले गत शुक्रबार तत्कालीन गृहमन्त्री रामबहादुर थापा र प्रहरी महानिरीक्षक सर्वेन्द्र खनालसहित १२ जनाविरुद्ध फौजदारी अनुसन्धान अघि बढाउन परमादेश जारीगरेको थियो । सर्लाही जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा तत्कालीन गृहमन्त्री थापा, तत्कालीन आईजीपी खनालसहित १२ जनाविरुद्ध जाहेरी दर्ता भएको थियो । राजनीतिक कार्यक्रम सकेर फर्कदै गर्दा लालबन्दी-१ लखन्ती खोलामा भएको भिडन्तमा परी कुमारको मृत्यु भएको प्रहरीको दावी छ । तर चन्द्र समूहलेभने पौडेललाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएर हत्या गरेको आरोप लगाउँदै आएको छ । कुमारकी आमा दुर्गादेवी पौडेलले तत्कालीन गृहमन्त्री थापा, तत्कालीन आईजीपी खनाल, तत्कालीन प्रदेश-२ का डिआईजी हरिवहादुर पाल, सर्लाहीका तत्कालीन सिडिओ कृष्णकुमार राउत र तत्कालीन एसपी गोपालचन्द्र भट्टराईविरुद्ध जाहेरी दिनुभएको थियो ।

बहत..

पुनर्गठन, एकीकरण र पुनर्जागरणको आवश्यकताबारे आम जनसाधारण तथा कार्यकर्ताको चासो र चिन्ताबारे हामी सबै जानकार छौं । यस परिस्थितिमा कम्युनिष्ट आन्दोलनको गौरवलाई बचाउन र अगाडि बढाउन देशभरिका सबै कम्युनिष्टहरू विशेषरूपले गम्भीर हुन हाम्रो पार्टी आह्वान गर्दछ भनिएको छ । वक्तव्यमा त्यसका लागि विगतको वस्तुनिष्ठ समीक्षणार्ण, कमजोरीहरूको खुलस्त आत्मालोचनागर्न र कम्युनिष्ट आन्दोलनको व्यापक पुनर्गठन, एकीकरण र पुनर्जागरणबारे छलफल चलाउन, संगठित हुन र आवश्यक पहलकदमी लिनका लागि सम्बन्धित सबैमा हार्दिक अपिल गरिएको उल्लेख छ । अन्य कम्युनिष्ट पार्टीहरूले पनि संयुक्त वाममोर्चा बनाउन पहल थालेका समाचारहरू बाहिर आएका छन् ।

चारवटा...

हो । उहाँले गत निर्वाचनपछि नेपालमा साम्राज्यवादी शक्ति हावी हुनपुगेको बताउँदै देशको स्वाधीनता, सार्वभौमिकता र क्षेत्रीय अखण्डताको निमित्त सच्चा देशभक्त र क्रान्तिकारी शक्तिहरूविच सदृढ एकता आजको आवश्यकता बनेको पनि बताउनु भएको थियो । उहाँले विकसित राष्ट्रिय अन्तर्ाष्ट्रिय राजनीतिक

परिस्थितिमा अब सच्चा कम्युनिष्ट क्रान्तिकारीहरू एकताबद्ध भएर अगाडि बढ्नुको विकल्प छैन भन्नुभएको थियो । महासचिव गजुरेलले आफूहरूले क्रान्तिको दायित्व नछडेको बताउनुहुँदै आठ मार्च पनि केवल दिवस नभएर क्रान्तिको उपलब्धि भएको दावि गर्नुभएको थियो । उहाँले वर्गमुक्तिसँगै श्रमिक महिलाहरूको पनि मुक्ति हुन्छ । त्यसका लागि श्रमिक महिलाहरू क्रान्तिकारी आन्दोलनमा संगठित भएर अगाडि बढ्न जरुरी छ भन्नुभएको थियो । त्यसैगरी सोही कार्यक्रमलाई सम्बोधनगर्दै वैज्ञानिक समाजवादी कम्युनिष्ट पार्टी नेपालका महासचिव विश्वभक्त दुवालले राष्ट्रिय अन्तर्ाष्ट्रियरूपमा विकसित नवीन परिस्थितिको ठोस विश्लेषणगर्दै क्रान्तिको प्रक्रियालाई अगाडि बढाउन विचार मिल्ने कम्युनिष्टहरू एकताबद्ध भएर अगाडि बढ्नुपर्ने बताउनु भएको थियो । त्यसैगरी क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टीले नेपालमा विदेशी हस्तक्षेप तीव्र भएकोभन्दै तत्काल साम्राज्यवाद विरोधी संयुक्त मोर्चा निर्माणमा जोड दिएको छ । सो पार्टीको हालै भएको स्थायी समितिको बैठकपछि जारी वक्तव्यमा उपरोक्त कुरा उल्लेख छ । बैठकपछि सो पार्टीका प्रवक्ता हेमन्तप्रकाश ओलीद्वारा जारी विज्ञप्तिमा बैठकले गत केन्द्रीय समितिको चौथो पूर्ण बैठकद्वारा पारित संसदीय चुनाव बहिष्कारको कार्यनीति कार्यान्वयनगर्न तयगरिएको कार्यक्रमबारे समीक्षा गरेको उल्लेख छ ।

उम्मेदवार...

छ । तर ति खर्चहरू प्रयः औपचारिक खर्च विवरणमा समावेश नहुने भएकाले अदृश्य खर्च बढिरहेको प्रतिवेदनले औँखाएको छ । प्रतिवेदनमा पर्यवेक्षणकाक्रममा निर्वाचन आयोगप्रति सरोकारवालाको भरोसा उच्च रहेको तर मतदाता शिक्षामा कमी र दुर्गम क्षेत्रमा सूचनाको असमान पहुँच व्यापकरूपमा देखिएको उल्लेख छ । कतिपय उम्मेदवारले उठाएको सहयोग रकम खर्च नगरी बचाएर राखिएको छ भने कतिपय उम्मेदवारले ठूलो रकम खर्च गरेको भएपनि त्यसलाई छिपाउने प्रयास गरेको देखिएको छ ।

गत....

प्रत्यक्षतर्फ त ऊ भनै खुम्चन पुग्यो । अघिल्लो निर्वाचनमा प्रत्यक्षतर्फ ४४ स्थानमा जित हासिल गरेको एमालेले यसपटक ९ स्थान मात्र जित्यो । एमालेले यसपटक ताप्लेजुङ, इलाम-२, संखुवासभा, धनकुटा, बाँके-२, दैलेख-

२, अछाम-२, बझाङ, दाचुलावाहेक अन्यत्र जित निकाल सकेन । निर्वाचन आयोगको विवरण अनुसार एमाले ४१ स्थानमा निकटतम प्रतिस्पर्धी अर्थात् दोश्रो बन्न्यो । एमाले भापा-२, ४, ५, तेहथुम, भोजपुर, मोरङ-२, खोटाङ, उदयपुर-२ मा दोश्रो बन्न्यो । त्यस्तै, सिराहा-३, रौतहट-१, बारा-४, पर्सा-१, दोलखा, रामेछाप, सिन्धुली-१, धादिङ-१, भक्तपुर-२, मकवानपुर-२, लमजुङ, कास्की-२, नवलपुर-२, मुस्ताङ, म्याग्दीमा पनि दोश्रो बन्न्यो । ग्लुमी-१ र २, पात्या-१, अर्घाखाँची, रुपन्देही-२, ४, ५, रकुमपूव, दाङ-२ मा पनि एमाले दोश्रो बन्न्यो । बाँके-३, बर्दिया-१, डोल्पा, मुगु, कालिकोट, दैलेख-१, सुर्खेत-१, बाजुरा, डोटीमा पनि दोश्रो बन्न्यो । निर्वाचन परिणामअनुसार एमाले ६२ ठाउँमा तेस्रो भएको छ भने ४२ स्थानमा चौथो भयो । मोरङ-५, उदयपुर-१, सप्तरी-४, रौतहट-२, नवलपरासी बर्दघाट सुस्तापूर्व-२, कैलाली-३ गरी ६ ठाउँमा पाँचौ बन्न्यो । मधेस प्रदेशअन्तर्गत सप्तरी-२, महोत्तरी-३, सर्लाही-२ मा एमाले सातौ भयो । एमालेले यो निर्वाचनमा भापा, मोरङ, सुनसरी लगायत तराई-मधेसको ठूलो मताधार गुमायो । काठमाडौँ उपत्यका लगायत शहरी क्षेत्रको मताधार गुमाएको छ । ती स्थानका निर्वाचन क्षेत्रमा एमालेका उम्मेदवारहरूलाई धरौटी जोगाउन पनि सक्न सकेन्यो । भापा-१, भापा-३, मोरङ-३, ४, ५, ६, सुनसरी-१, २, ४, सप्तरी-२, ३, ४, सिराहा-२, ४, महोत्तरी १, २, ३, सर्लाही १, २, ३, रौतहट-२, ३, ४, बारा-३, काठमाडौँ-१, २, ३, ५, ७, ८, ९, १०, भक्तपुर-१, ललितपुर-२, ३, चितवन-२, ३, गोरखा-१, २, तनहुँ-१, रुपन्देही-१, ३, कपिलवस्तु-२, दाङ-१, नवलपरासी-१, २, कैलाली-१, ३, डडेल्धुरागरी ४९ स्थानमा एमालेको जमानत जफत भएको छ । उम्मेदवारी दर्तागर्न निर्वाचन आयोगले १० हजार रूपैयाँ दस्तुर लिने गर्छ । कुल सदर मतको १० प्रतिशत कटाउने उम्मेदवारले जमानत बापतको उक्त रकम फिर्ता पाउँछन् । उक्त मत नकटाउने उम्मेदवारको १० हजार रूपैयाँ जफत हुन्छ । धरौटी जफत त्यसैलाई भनिएको हो । ०७९ सालको निर्वाचनमा एमालेको प्रत्यक्ष र समानुपातिक गरी ७८ जना सांसदको प्रतिनिधित्व थियो । निर्वाचन आयोगको अद्यावधिक विवरणअनुसार आगामी संसदमा एमालेको २५ सांसदको प्रतिनिधित्व रहने देखिएको छ । एमालेका ९ जना उम्मेदवार प्रत्यक्ष जितेका छन् । समानुपातिकबाट १६ जनाको प्रतिनिधित्व रहने देखिएको छ । (उपरोक्त तथ्यांक र विवरण राससबाट लिइएको हो ।)

पानीको स्रोतको संरक्षण गरौं, जैविक विविधता जोगाऔं ।

नेपाल सरकार

विज्ञापन बोर्ड

डा.केशव देवकोटा
प्रधान सम्पादक

E-mail: krdevkota@gmail.co

deshprem977@gmail.com

सम्पर्क : काठमाडौं-२८ बागबजार

प्रकाशक : देशप्रेम प्रकाशन प्रा.लि.भक्तपुर-१

फोन/फ्याक्स ६६९७७४०, मो.९८५१०९८७०३

फोन : ५३३२८९०, पो.ब.नं. : १०७४२

मुद्रक : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

कम्प्युटर : देशप्रेम कम्प्युटर्स, बागबजार, काठमाडौं ।

सम्पादकीय

हालै सम्पन्न प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन र आगामी सरकारको प्रतिक्षा

नेपालमा खासगरी राजनीतिक क्षेत्रमा विचित्रका घटनाहरू हुनेक्रम जारी रहेको छ। त्यसैक्रममा गत फागुन २१ गते प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचन ०८२ सम्पन्न भएर नयाँ संसद र सरकार गठन हुनेक्रम शुरु भएको छ। तर हालसम्म पनि देशको राष्ट्रिय राजनीति कसरी अगाडि बढ्छ भनेर कसैले पनि बताउन सकेका छैनन्। किनकी गत भदौ २३ र २४ गते नेपालमा अप्रत्याशितरूपमा विध्वंस भएको थियो। जसले विद्यमान राजनीतिक व्यवस्था र सरकार दुबैको परिवर्तनको माग गरेको थिएन। त्यतिबेलाको अवस्थामा सामाजिक सञ्जालमाथि लागेको प्रतिबन्ध खुल्ला हुनुपर्ने माग तत्कालीन सरकारले नै पूरा गरेको थियो भने भ्रष्टाचारको छानविन हुनुपर्ने माग बर्तमान सरकारले पनि पूरा गर्न/गराउन सकिरहेको छैन भने अब बन्ने सरकारले पनि सहजै पूरा गराउन सक्ने अवस्था देखिएको छैन। तर संसदको बैठक चलिरेकै अवस्थामा भदौ २३ र २४ गतेको घटनालाई बहाना बनाएर भदौ २७ गते मनोनित प्रधानमन्त्रिको सिफारिसमा निर्वाचित संसद विघटन गरेर नयाँ निर्वाचनको घोषणा गरिएका कारण गलत नजिर बन्न पुगेको थियो। त्यतिबेलाबाट नै एमालेलागयतका विघटित संसदमा रहेका प्रमुख दलहरूलाई किनारा लगाउने प्रयास भएको पनि सबैले अनुभव गरेका थिए। नभन्दै गत फागुन २१ गते निर्वाचन भयो। जसले पुराना र स्थापित दलहरूलाई किनारा लगाएर नयाँ दललाई अगाडि ल्याएको छ भने संसदमा दलहरूको संख्या सीमितगर्ने प्रयास पनि गरेको छ।

यसअघिको संसदमा १४ दल रहेकोमा अब छवटा दलहरूमात्र संसदमा रहने भएका छन्। तर सत्ता राजनीतिमा पुनारा दलहरूको बर्चश्वभने कायमै रहेको छ। किनकी अब पनि नेपाली कांग्रेस प्रमुख प्रतिपक्षी दल हुने छ भने एमालेपनि सिटसंख्या कमै भएपनि सशक्तरूपमा प्रस्तुत हुने संकेतहरू देखिएका छन्। राजावादी दल मानिएको राप्रपालाई पनि किनारा लगाइएका कारण राजतन्त्रको पुनर्स्थापना सम्बन्धी माग पनि किनारा लागेको देखिएको छ। स्वतन्त्र पार्टीले पुराना मूल्य, मान्यता र आदर्श सबै छाडेर स्वतन्त्ररूपमा कामगर्ने प्रयास गरेको देखिएको छ। गत भदौ २३ र २४ को घटना, भदौ २७ को घोषणा र फागुन २१ को प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन सबैमा दुई छिमेकीमध्ये भारतले बढी चासो राखेको देखिएको छ। त्यसैले अबका दिनमा रास्वपाले भारतीय चाहनाअनुसार काम गरेको खण्डमा फेरी नेपाली जनताको तीब्र विरोधको सामना गर्नुपर्ने र भारतीय चाहना विपरित काम गरेको खण्डमा भारतको असहयोगको सामना गर्नुपर्ने देखिएको छ। त्यसैगरी नेपालमा अमेरिकी चासो पनि यसअघिकोभन्दा बढेको देखिएको छ।

यसअघि नैका र एमाले तथा तत्कालीन माओवादी केन्द्रकाबीचमा कुनै न कुनै किसिमको गठबन्धन रहने गरेको थियो। जसले गर्दा उनीहरूले राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय एजेण्डाहरूमा सन्तुलन गर्ने/गराउने प्रयास गर्दैआएका थिए। तर अब त्यो अवस्था रहेको छैन। त्यसैले घटनाक्रमहरूले के देखाएका छन् भने नेपालमा फेरी पनि भदौ २३ र २४ को विध्वंस तथा भदौ २७ को घटना दोहरिन सक्ने प्रबल संभावना रहेको छ। उक्त विध्वंस र घोषणाको जगमा अबको संसद र सरकार बन्ने भएका कारण त्यस्तो संसद र सरकारले बलको राजनीतिलाई टार्न सक्ने अवस्था रहँदैन। त्यसैले रास्वपाको बहुमत आएको भएपनि उसले पुराना दलहरूको साथसहयोग बिना देशको शासन सत्ता सञ्चालनगर्न सक्ने कुनै संभावना देखिएको छैन। नयाँ सरकारका सामु भ्रष्टाचार नियन्त्रण, बेरोजगारीको अन्त्य र युवा रोजगारी सिर्जना तथा आर्थिक विकास लगायतका चुनौतीहरू रहने निश्चित छ। त्यसैगरी नेपालमा आवश्यकताभन्दा बढी चासो राख्दैआएका भारत र चीनमात्र नभएर अमेरिकालागयतका पश्चिमा राष्ट्रलाई पनि सन्तुलनमा राख्नसक्नुपर्ने अवस्था छ। त्यसैले अब आउने सरकारले राष्ट्रिय एकता र सहमतीय राजनीतिलाई प्रमुख एजेण्डा बनाउन सक्नुपर्ने अवस्था छ। अब पनि अन्य दलहरूलाई किनारा लगाएर आफूमात्र अगाडि बढ्ने प्रयास गरियो भने त्यसले राम्रो उपलब्धी दिँदैन। यो आजको प्रमुख विचारणीय पक्ष हो।

सम्पन्न प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन र सिर्जना भएका नयाँ समस्या

नेपालमा विद्यमान राजनीतिक व्यवस्थामा समस्या रहेको र विदेशी हस्तक्षेप भन्नु भन्नु बढ्दैआएका कारण गत फागुन २१ गते प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन सम्पन्न भए पनि समस्या सुल्किनको साटो भन्नु बढ्दै गएको देखिएको छ। अब संभवत यसैसाता नयाँ संसद र सरकार गठन हुने भएपछि दलहरूका बीचमा खिचातानी बढेर गएको देखिएको छ। कतिपयले नयाँ निर्वाचनका कारण राजनीतिक समस्याको समाधान भएको ठानेका छन् भने कतिपयले फेरी ठूलो संकट सन्निहित बन्दैगएको बताउन थालेका छन्। नेपालको राष्ट्रिय राजनीतिक प्रमुख खेलाडी नेकपा(मसाल) का महामन्त्र मोहन विक्रम सिंह, एमालेका अध्यक्ष केपी ओली र नेपाली कांग्रेसका नेता पूर्णबहादुर खड्का लगायतका पछिल्ला प्रतिक्रियाहरूले उपरोक्त कुराको संकेत गरेका छन्। गत भदौ २३ र २४ गते देशमा जुन ढंगको विध्वंस भयो, त्यसको रहस्य हालसम्म खुल्न सकेको छैन। सो घटना दरवार हत्याकाण्ड र दासहुंगा हत्या काण्डजस्तै सधैँ रहस्यमै रहने अवस्था छ। उक्त विध्वंस मच्चाउनेहरूले विद्यमान राजनीतिक व्यवस्था र तत्कालीन सरकार कुनैको पनि परिवर्तन मागेका थिएनन्।

तर भदौ २७ गते उक्त विध्वंसलाई कारण जनाएर संसदको बैठक चलिरेकै बेला संसद बाहिरबाट त्यो पनि ०७२ को संविधानलाई चुनौती दिँदै पूर्व प्रधानन्यायाधिशलाई प्रधान मन्त्रमा नियुक्तगरी अनिर्वाचित प्रधानमन्त्रको एकल सिफारिसमा निर्वाचित संसद विघटन गर्ने र नयाँ निर्वाचनको घोषणा गर्ने/गराउने काम भयो। खासमा त्यो पनि एक प्रकारको राजनीतिक विध्वंस नै थियो। भदौ २३ र २४ को विध्वंसले देशको भौतिक क्षति भएको थियो भने भदौ २७ को घोषणाले राजनीतिक क्षति भएको थियो। त्यसपछि पार्टीको सभापति र प्रधानमन्त्र दुवै हत्याउन नेपाली कांग्रेसमा अर्को विध्वंस भयो। जसले नेपाली कांग्रेस यतिबेला ८९ सिटबाट घटेर १८ सिटमा खुम्चिनु

परेको छ। कूल १६५ वटै निर्वाचन क्षेत्रको मतगणना सम्पन्न भएर सार्वजनिक भएको परिणामअनुसार एमालेले ७८ बाट ९ र नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी ४२ बाट ८ सिटमा खुम्चिनु परेको छ। तत्कालीन माओवादी केन्द्र र एकीकृत समाजवादी सहितका २६ दल मिलेर बनेको भनिएको नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीले ८ सिटमात्र ल्याउनु आफैमा ब्याख्या र विश्लेषणलायक विषय भएको छ। समानुपातिकतर्फको मतगणनामा पनि रास्वपाले ५० लाख मत प्राप्त गरेको छ। नेपाली कांग्रेसले १६ लाख ९२ हजार, एमालेले १४ लाख ११ हजार, नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीले ७ लाख ६६ हजार, श्रम संस्कृति पार्टीले ३ लाख ५८ हजार, राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीले ३ लाख २४ हजार मत प्राप्त गरेको देखिन्छ। यसअघिको संसदमा १४ दल रहेकोमा अब केवल

देश/परिवेश डा. केशव देवकोटा

छवटा दलमात्र रहने भएका छन्। रास्वपाले त्यसरी बहुमत ल्याउनुमा सो पार्टीको संगठन राम्रो भएर होइन, नेकां र तत्कालीन माओवादी केन्द्रमा देखिएको कलहका कारणले हो भन्ने कुराहरू पनि खुलिसकेका छन्। त्यसैले हालको अवस्थामा रास्वपालाई विभिन्न पार्टीका असन्तुष्ट र विद्रोहीहरूको संयुक्त मोर्चा भनेपनि हुनेभएको छ। हाल संसदमा आएका मुख्य तीन दलमध्ये एमालेको अवस्था तुलनात्मकरूपमा बढी सुदृढ देखिएको छ। किनकी सो पार्टीले गत निर्वाचन अगाडि विभाजन र पुनरगठनको अवस्था ब्यहोर्नु परेको थिएन। त्यसैले अबको संसदमा संख्याका हिसावले नेपाली कांग्रेस प्रमुख प्रतिपक्षी दल हुने भएपनि विचार र संगठनका हिसावले एमालेले प्रमुख प्रतिपक्षी दलको भूमिका निर्वाह गर्नुपर्ने अवस्था रहेको छ। अब पनि समस्याको समाधान हुने र देशमा राजनीतिक स्थायित्व कायम हुने कुनै संभावना देखिएको छैन। किनकी दलीय राजनीति भएको मुलुकमा जब दलहरूमा संकटको अवस्था सिर्जना हुन्छ, त्यसले देशमा पनि संकटको

सिर्जना गर्दछ। राजनीति विचार र दर्शनका आधारमा सञ्चालन भएको हुनुपर्छ भन्ने राजनीतिक शास्त्रको मान्यता छ। राजनीति जब विचारबाट नभएर बल प्रयोगका आधारमा चल्यो, तब देशमा गभिर प्रवृत्तिका राजनीतिक दुर्घटनाहरू हुन थाल्छन्। जसको उदाहारण नेपालका पछिल्ला राजनीतिक घटनाक्रमहरू नै रहेका छन्। गत २१ गतेको निर्वाचनका अधिकांश परिणामहरू सार्वजनिक भैसकेका छन्। सो परिणामले अब संसदमा छवटा पार्टीको प्रतिनिधित्व हुने र छवटै पार्टी राष्ट्रिय दल बन्नेभएका छन् संख्यामा केही धेरथोर भएपनि सबै राष्ट्रिय दल हुनु अर्को विचारणीय कुरा हो। गत २१ गते सम्पन्न प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा सहभागी भएका ६५ वटा दलमध्ये जम्मा छवटा पार्टी राष्ट्रिय दल

बन्नुभनेको आफैमा राजनीतिक संकटको सूचक पनि हो। किनकी सदनमा आउन नसकेका दलहरू स्वतह सडकमा प्रस्तुत हुन्छन्। यो नेपालको परंपरा पनि रहँदैआएको छ। जो जसले गत २१ को निर्वाचनलाई भित्रीरूपमा परिचालन गरेका थिए, उनीहरूले नेपालमा ठूलै राजनीतिक कलहको शुरुवात गराउने प्रयास गरिरहेको देखिएको छ। क्रमका हिसावले रास्वपा पहिलो, दोश्रो स्थानमा नेपाली कांग्रेस, तेश्रोमा एमाले, चौथोमा नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी, पाँचौंमा श्रम संस्कृति पार्टी र छैठौंमा राप्रपाले समानुपातिकको श्रेयसहोल्ड पारगरेको निर्वाचन आयोगको तथ्यांक छ। यीवाहेकका अन्य दलले प्रत्यक्षतर्फ एकसिट पनि जित्नसकेका छैनन् र समानुपातिकमा पनि श्रेयसहोल्ड पारगर्न सक्ने देखिएको छैन। त्यसैले अब ५९ वटा दलका लागि देशको शासन सत्तामा प्रभावपार्ने अन्य उपाय अपनाउनुको कुनै विकल्प देखिएको छैन। अब संसदको सबैभन्दा ठूलो पार्टीको हैसियतमा रास्वपाले संसद र सरकार गठनगर्ने संभावना प्रबल रहेको छ। प्रबल यस मानेमाकै रास्वपाले

निर्वाचनको सम्पूर्ण कार्य सम्पन्न, दलहरूको

काठमाडौं। निर्वाचनको सम्पूर्ण प्रक्रिया सम्पन्न भएको छ भने दलहरूले आफ्नो तवरले बाधचाल शुरु गरेका छन्। निर्वाचनको सम्पूर्ण मतपरिणाम सार्वजनिक हुँदा रास्वपालाई सामान्य बहुमतमात्र प्राप्त भएको देखिएको छ। जसले गर्दा दुईतिहाइ पुऱ्याउने हो भने अर्को दल मिलाउनुपर्ने अवस्था सिर्जना भएको छ। गोरखा-१ र इलाम-१ को मतगणना सकिएसँगै गतसाता बुधवार समानुपातिकको परिणाम सार्वजनिक भएको थियो। समानुपातिकतर्फको मतगणना सकिएसँगै समानुपातिकतर्फ राजनीतिक दलले पाउने सिट संख्या निर्धारणको गृहकार्य थालिएको छ। समानुपातिक निर्वाचनतर्फ एककरोड सात लाख ३९ हजार ११५ मत गणना भएको निर्वाचन आयोगले जनाएको छ। गणना भएकामध्ये रास्वपा ५१ लाख ३९ हजार २३५ सहित अग्रता कायम गरेको देखिएको छ। नेपाली कांग्रेसले १७ लाख ४९ हजार ५८३, एमालेले १४ लाख ४८ हजार ८५४, नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीले आठ लाख पाँच हजार ७७३, श्रम संस्कृति पार्टीले तीन लाख ७८ हजार ६४९ र राप्रपाले तीन लाख २९ हजार ४७२ मत हाशिल गरेका छन्। अन्य दल श्रेयसहोल्ड कटाउने स्थितिमा देखिएका छैनन्। दलहरूले पाएको मतको आधारमा सिट बाँडफाँट गर्दा छवटा दलले समानुपातिक सिट पाउने भएका छन्। छवटै दलले प्रत्यक्षतर्फ पनि कम्तीमा एक सिट जितेको हुनाले

तिनी दलले राष्ट्रिय दलको मान्यता पाउने भएका छन्। मतअनुसार सिट बाँडफाँट गर्दा सबैभन्दा ठूलो दल राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले ५७ सिट पाउने भएको छ। नेपाली कांग्रेसले २० सिट, एमालेले १६ सिट, नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीले नौ सिट, श्रम संस्कृति पार्टीले चार सिट र राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीले चार सिट पाउनेछन्। यो सिट जोडिँदा रास्वपाको १८२ सिट हुनेछ। यो सिट संख्या दुई तिहाइका लागि दुईसिट कम हो। त्यसैले अब दलहरूको गठजोड कसरी बन्छ ? त्यो हेर्न बाँकी रहेको छ। यस पटकको निर्वाचनमा कमजोर परिणाम आएपछि खासगरी नेपाली कांग्रेस, एमाले र नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीजस्ता दलभित्र आन्तरिक विवाद थप बढ्ने संभावना देखापरेको छ। नेतृत्व बर्गले उक्त विवादलाई स्वभाविकरूपमा लिनुपर्ने बताउने गरेका छन्। जब कुनै पार्टीले अपेक्षाअनुसार परिणाम ल्याउन सक्दैन, त्यहाँ नेतृत्व र रणनीतिबारे प्रश्न उठ्छ। कांग्रेस र एमाले दुवै दलभित्र अहिले त्यही प्रक्रिया शुरु भइसकेको देखिएको छ। एमालेभित्र पनि महाधिवेशनपछि नयाँ नेतृत्वले पार्टीलाई बलियो बनाउने दाबी गरेपनि परिणाम अपेक्षाअनुसार नआएकोभन्दै प्रश्न उठ्नथालेको देखिन्छ। त्यसैगरी नेपाली कांग्रेसभित्र पनि कांग्रेस बढ्दछौं अब देश बढ्दछौं भन्ने नारासहित आएको गगन थापा समूहको नयाँ नेतृत्वले पार्टीलाई अपेक्षतरूपमा मजबुत बनाउन सकेन भने आलोचना शुरु भएको छ। निर्वाचनको परिणाम सार्वजनिक भएपछि कांग्रेसभित्र

सभापति पदबाट गगन थापाको राजीनामाको बहस पनि शुरु भएको छ। यस्तो बहस स्वाभाविक भए पनि राजीनामानै समाधान होइन भन्ने पनि कतिपय निस्केका छन्। राजीनामा नैतिक प्रश्न हुनसक्छ, तर त्यो समाधान होइन भन्नेहरू पनि देखिएका छन्। गगन थापाले नैतिक जिम्मेवारीलाई राजीनामा दिने र केन्द्रीय समितिले त्यसलाई अस्वीकारगर्ने नाटकको मञ्चन पनि हुनसक्छ। गगन थापाले सभापति पदबाट राजीनामा दिएपनि, नदिए पनि सो समूहमा आन्तरिक विवाद अझै चलिने संभावना रहेको छ। गगन थापा समूहले काठमाडौंको भूकूटीमण्डपमा विशेष महाधिवेशन गरेर नेतृत्व परिवर्तन भएको घानेपणा गरेको थियो। सो महाधिवेशनबाट गगन थापा सभापति र विश्वप्रकाश शर्मा उपसभापति बनेको घोषणा गरिएको थियो। महाधिवेशन, निर्वाचन आयोगको विचार, सर्वोच्च अदालतको मान्यता र टिकट वितरणजस्ता प्रक्रियाहरू निकै छोटो समयमा सम्पन्न भएको देखिनु आफैमा रहस्यको विषय थियो। विशेष महाधिवेशनपछि नेतृत्वले टिकट वितरणगर्न र चुनावी तयारीगर्न पनि निकै कमसमय लिएको देखिन्थ्यो। त्यसैले निर्वाचनको परिणामलाई लिएर नयाँ नेतृत्वमाथिने दोष थोपर्ने अवस्था सिर्जना भएको छ। कतिपय जानकारहरूले नेपाली कांग्रेस कमजोर बन्नुका पछाडि दुई प्रमुख कारण रहेको बताउने गरेका छन्। पहिलो नियमित र विशेष महाधिवेशनको विवाद हो। त्यसको छिटोफाँना समयमै

गत निर्वाचनमा नवप्रवेशी नेता बालेन साहलाई भावि प्रधानमन्त्रिकारूपमा अगाडि सारेको थियो। अब निर्वाचन सकिएपछिको अवस्थामा उक्त शोचमा केही परिवर्तन हुने संभावनाहरू पनि देखापरेका छन्। रास्वपाको विधानले पार्टीका सभापति प्रतिनिधिसभाको सदस्य रहेको खण्डमा सभापतिलाई नै संसदीय दलको नेता बनाउनुपर्ने कुरा ठानी गरेको छ। त्यसैगरी प्रधानमन्त्र हुनका लागि कुनैपनि दलको संसदीय नेता भएको हुनुपर्छ भन्ने सैद्धान्तिक व्यवस्था पनि रहेको छ। गत २१ गतेको निर्वाचनमा रास्वपाले बहुमत हाँशिल गरेको भनिएपनि सरकार गठनका लागि केही विवाद र विलम्ब हुनसक्ने अवस्था छ। हाल रास्वपामा जुन लहर आएको जस्तो देखिएको छ, त्यो पार्टीको उपलब्धीमात्र नभएर संकट पनि हो। किनकी रास्वपाले अन्य पार्टीबाट विद्रोह गरेकालाई आफ्नो पार्टीबाट उम्मेदवार बनाएर सांसदमा ल्याएको छ। त्यसैगरी रास्वपाले अन्य पार्टीका असन्तुष्टहरूकै मतबाट विजय प्राप्त गरेको स्पष्ट छ। अब नयाँ सरकार गठन भएर काम थाल्नासाथ सबै सन्तुष्ट हुन्छन् भन्ने छैन। शुरुमै रवि लामिछाने र बालेन साहको समूह देखिएको छ भने अब रास्वपामा नेकां, एमाले, नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी र अन्य दलका विद्रोहीहरूको अलग, अलग समूहहरू देखिने संभावनाहरू पनि रहेका छन्। त्यसैले संसदमा धेरैसिट ल्याउँदैमा रास्वपाले दम्भ प्रदर्शनगर्नुको कुनै अर्थ छैन। त्यसैगरी हालको अवस्थामा नेपाली कांग्रेस प्रमुख प्रतिपक्षी पार्टी हुने प्रबल संभावना छ। सो पार्टीका गगन थापा विशेष महाधिवेशनबाट सभापति तोकिएको छ। तर प्रतिनिधिसभाका पराजित हुनुभएकाले एकातिर संसदीय दलको नेता अर्कै बनाउनुपर्ने अवस्था छ भने अर्कातिर सोहि पार्टीको संस्थापन पक्ष (देउवा समूह) ले थापालाई सभापतिको मान्यतासमेत दिएको छैन। कतिपयले उहाँलाई निर्वाचनमा पराजय भोगनुपरेकाले नैतिकताका आधारमा पार्टीको सभापति पदबाट राजीनामा दिन बाँकी ७ पेजमा

बाधचाल शुरु

हुनसक्दा संगठन सुदृढगर्ने पर्याप्त समयनै भएन। कतिपयले यदि गत असोजमै विशेष महाधिवेशन भएको भए फागुनसम्म आइपुग्दा सो पार्टीले राम्रो तयारीगर्न सक्थ्यो पनि भन्ने गरेका छन्। दोश्रो कांग्रेसभित्रको आन्तरिक विभाजन रहेको बताइन्छ। सोही विवादका कारण पार्टीको शक्तिशाली धार चुनावी अभियानमा सक्रियरूपमा देखिएन। कांग्रेसका केही प्रभावशाली नेताहरूले पार्टीका उम्मेदवारलाई मतदिन आग्रह पनि गरेनन्। संस्थापन पक्षका सभापति शेरबहादुर देउवा त फागुन २१ को निर्वाचन अघि नै सिंगापुर प्रस्थान गर्नुभएको थियो। यसरी नेकां, एमाले र तत्कालीन माओवादी केन्द्रका असन्तुष्टहरूलाई समेटेर रास्वपाले गत फागुन २१ गतेको निर्वाचनमा बहुमत हाँशिल गरेका कारण सो पार्टीका लागि दर्जनौं चुनौतीहरू पनि रहेका छन्। नेपाली जनताले ठूलो अपेक्षासहित मत दिएको हुँदा अब रास्वपाले सुशासन, पारदर्शिता र प्रभावकारी शासन देखाउनुपर्ने अवस्था छ। जुन कार्य सो पार्टीका लागि फलामको च्युरा सावित हुने देखिएको छ। सो पार्टीले आगामी पाँचवर्षसम्म स्थिर सरकार चलाएर जनताको अपेक्षा पूरागर्न नसकेमा नेपाली राजनीतिमा फेरी नयाँ अध्याय शुरु हुने छ। पछिल्लो चुनावी परिणामले नेपालको सत्ता राजनीतिलाई नयाँ चरणमा प्रवेश गराएको देखिन्छ। त्यसैले नयाँ पुराना सबैदलले गभिरताकासाथ सोच्नु र होशियारीकासाथ पाइला चाल्नु जरूरी भएको छ।

गत निर्वाचनको भित्री परिणाम र आगामी राजनीतिको संकेत

अब छदल मात्र : संसदमा अब छदल मात्र रहने भएका छन्। गत फागुन २१ मा भएको प्रत्यक्ष र समानुपातिक मतगणनापछि प्रतिनिधिसभामा ६ दल हुने निश्चित भएको हो। रास्वपा पहिलो दल बनेको छ। रास्वपाको प्रत्यक्षतर्फ १२५ र समानुपातिकतर्फ ५७ सहित १८२ सांसद रहने छन्। त्यसैगरी नेपाली कांग्रेसको प्रत्यक्षतर्फ १८ र समानुपातिकतर्फ २० गरी ३८ सांसद रहने छन्। एमालेको प्रत्यक्षतर्फ ९ र समानुपातिकतर्फ १६ गरी २५ सिट रहनेछ भने नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीको प्रत्यक्षतर्फ आठ र समानुपातिकतर्फ ९ गरी १७ सांसद संसदमा रहने छन्। श्रम संस्कृति पार्टीको प्रत्यक्षतर्फ तीन र समानुपातिकतर्फ चारगरी सात सांसद रहँदा राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीबाट प्रत्यक्षतर्फ एक र समानुपातिकतर्फ चार गरी पाँच सांसद रहने छन्। त्यस्तै, स्वतन्त्र एक सांसद रहने छन्। संसदका (प्रतिनिधि सभा २७५ र राष्ट्रिय सभा ५९) ३३४ सदस्यमा ११० जना महिला हुनुपर्ने बाध्यकारी व्यवस्था छ। निर्वाचन आयोगले हिजो ३० फागुनभित्र समानुपातिकतर्फ ३ प्रतिशत श्रेसहोल्ड कटाएका रास्वपा, कांग्रेस, एमाले, नेकपा, श्रम संस्कृति र राष्ट्रिय प्रजातन्त्र सांसदको नाम मागेको थियो। दलबाट सांसदको नाम प्राप्त भएपछि दुई दिनभित्रै समावेशी समूह र बन्दसूचीको क्रम मिले-नमिलेको आयोगले छानविन गर्नेछ त्यसमा कैफियत देखिए मिलाएर पठाउन सम्बन्धित दललाई आयोगले पुनः निर्देशन दिनेछ त्यसपछि प्राप्त समानुपातिक सांसदको तुंगो लगाएर आयोगले राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेललाई प्रतिवेदन बुझाउने छ। संविधानअनुसार राष्ट्रपतिले प्रतिनिधि सभाका लागि भएको निर्वाचनको अन्तिम परिणाम घोषणा भएको मितिले ३० दिनभित्र सांसदको अधिवेशन आहवानगर्ने उल्लेख छ।

९९ स्थानमा जमानत जफत : गत फागुन २१ गते सम्पन्न प्रतिनिधि सभा निर्वाचनमा रास्वपा करिव दुई तिहाइ सिट जित्दा नेपाली कांग्रेस ३८ सिट खुम्चिएर प्रतिपक्ष कित्तामा पुगेको छ। प्रतिनिधि सभाका १६५ क्षेत्रमध्ये ८४ स्थानमा दोश्रो भएको कांग्रेस ६३ स्थानमा मुख्य प्रतिस्पर्धी बन्न असफल रहयो। त्यस्तै १८ निर्वाचन क्षेत्रमा भने कांग्रेसको जमानत जफत भएको छ। कांग्रेस उम्मेदवारको भापा २, भापा ३, भापा ५ र सुनसरी १, सप्तरी १, सप्तरी २, सिराहा ४, महोत्तरी १, महोत्तरी ३, सर्लाही २, सर्लाही ३, रौतहट ३ र बारा ४, काठमाडौं ७, काठमाडौं ८, भक्तपुर १, चितवन ३, रुपन्देही ३ गरी १८ ठाउँमा जमानत जफत भएको छ। १६३ क्षेत्रमा उम्मेदवारी दिएको रास्वपाले चुनाव जितेका १२५ स्थानमध्ये ७३ स्थानमा कांग्रेस दोश्रो भएको छ। कांग्रेसले चुनाव जितेका १८ स्थानमध्ये ८ स्थानमा एमाले, ६ स्थानमा नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा), २-२ स्थानमा रास्वपा र श्रम संस्कृति पार्टी दोश्रो भएका छन्। ०७९को निर्वाचनमा कांग्रेस प्रत्यक्षमा ५७ र समानुपातिकमा ३२ सहित ८९ सिट जितेर पहिलो दल बनेको थियो। अहिले प्रत्यक्षमा १८ र समानुपातिकमा २० गरी ३८ सिटमा खुम्चिएको छ। त्यस्तै, प्रत्यक्षतर्फ ९ सिटमा खुम्चिएको एमाले उम्मेदवार उठाएको १६४ (मनाङ बाहेक) क्षेत्रमध्ये ४१ स्थानमा दोश्रो भएको छ। रास्वपाले जितेका १२५ सिटमा एमाले २७ स्थानमा दोश्रो बनेको छ। एमालेले जितेका ९ स्थानमध्ये २ ठाउँमा रास्वपा दोश्रो भएको छ। कांग्रेसले जितेका १८ मध्ये ८ र नेकपाले चुनाव जितेका ९ स्थानमा एमाले दोश्रो भएको छ। स्वतन्त्र सांसद महावीर पुनले चुनाव जितेको म्याग्दीमा पनि एमाले दोश्रो बनेको छ। श्रम संस्कृति पार्टीले चुनाव जितेका २ ठाउँमा एमाले दोश्रो बनेको छ।

एमालेको ४९ क्षेत्रमा एमालेको जमानत जफत भएको छ। ०७९ को चुनावमा प्रत्यक्षतर्फ ४४ र समानुपातिकमा ३४ गरी ७८

सिटसहित एमाले दोश्रो भएको थियो। अहिले एमाले प्रत्यक्षमा ९ र समानुपातिकमा १६ गरी २५ सिटमा सीमित भएको छ। त्यस्तै नेकपा १५ ठाउँमा दोश्रोहुँदा ९९ स्थानमा जमानत जफत भएको छ। प्रत्यक्षतर्फ ८ ठाउँ (धनुषा १) मा चुनाव जितेको नेकपा १७ ठाउँमा दोश्रो भएको छ। रास्वपाले चुनाव जितेका १२५ मध्ये १० ठाउँमा नेकपा दोश्रो भएको छ। कांग्रेसले चुनाव जितेका १८ मध्ये ६ ठाउँमा नेकपा दोश्रो बन्दा एमालेले चुनाव जितेको कुनै पनि ठाउँमा नेकपा दोश्रो भएको छैन। ०७९ सालको चुनावमा प्रत्यक्षतर्फ १८ र समानुपातिकमा १४ गरी ३२ सिट ल्याएर तत्कालीन माओवादी तेस्रो बनेको थियो। गत निर्वाचनमा प्रत्यक्षतर्फ १० सिट जितेको तत्कालीन एकीकृत समाजवादी पनि नेकपाला समाहित थियो। विभिन्न पार्टी र समूह गरी १९ वटा कम्युनिष्ट घटक मिलेर बनेको नेकपा ०७९ को तत्कालीन माओवादीबन्दा पनि खुम्चिएको छ। नेकपाले अहिले प्रत्यक्षमा ८ र समानुपातिकमा ९ सिट प्राप्त गरेको छ। जितविहीन जसपा ६ ठाउँमा दोश्रो भएको छ। यसअघिको चुनावमा प्रत्यक्षमा ७ र ५ गरी समानुपातिकमा १२ सिट जितेको थियो। गत निर्वाचनमा सीके राउत नेतृत्वको जनमत पार्टीले प्रत्यक्षतर्फ १ र समानुपातिकतर्फ ५ गरी ६ सिट हासिल गरेको थियो। समानुपातिकतर्फ श्रेसहोल्ड नकटाए पनि लोसपाले प्रत्यक्षतर्फ ४ र नागरिक उन्मुक्ति पार्टीले ३ सिट जितेका थिए। श्रेसहोल्ड पारगर्न नसकेका राष्ट्रिय जनमोर्चा र नेपाल मजदुर किसान पार्टीले एक, एक सिट जितेका थिए। अहिले हर्क साम्पाङ नेतृत्वको श्रम संस्कृति पार्टी प्रत्यक्षमा ३ र समानुपातिकमा ४ गरी ७ सिटका साथ संसदमा प्रवेश गरेको छ। ०७९ मा प्रत्यक्षतर्फ ७ र समानुपातिकतर्फ ७ गरी १४ सिट जितेको राष्ट्रिय प्रत्यक्षमा १ र समानुपातिकमा ४ गरी ५ सिटमा खुम्चिएको छ। ०७९ को निर्वाचनमा मोरङ ५ बाट योगेन्द्र मण्डल, सर्लाही ४ बाट अमरेशकुमार सिंह, रौतहट २ बाट किरणकुमार साह, रौतहट ३ बाट प्रभु साह र बर्दिया २ बाट लालवीर चौधरी स्वतन्त्र सांसदका रूपमा निर्वाचित भएका थिए। यसपटक रास्वपाको समर्थन पाएका महावीर पुन बाहेक कुनै पनि स्वतन्त्र उम्मेदवारले चुनाव जित्न सकेनन्। गत निर्वाचनपछि खुलेको प्रभु साह नेतृत्वको आम जनता पार्टी जितविहीन भयो। १२५ क्षेत्रमा जितेको रास्वपा अन्य पार्टीले जितेका ४० स्थान मध्ये ६ स्थानमा दोश्रो भएको छ। रास्वपाले चुनाव जितेका १२५ सिटमा कांग्रेस ७३, एमाले २७, नेकपा

यो सताको विशेष

१०, जसपा ६, श्रम संस्कृति पार्टी २ तथा राष्ट्रिय, उज्यालो नेपाल पार्टी, नेपाल मजदुर किसान पार्टी, नेपाल समाजवादी पार्टी, नागरिक उन्मुक्ति पार्टी र राष्ट्रिय स्वाभिमान पार्टी तथा स्वतन्त्र एक, एक ठाउँमा दोश्रो भएको देखिन्छ। रास्वपाको लहरका वावजुद उसको उम्मेदवारका १२ निर्वाचन क्षेत्रमा जमानत जफत भएको छ। मनाङ र म्याग्दीमा भने उसले उम्मेदवारी दिएको थिए। रुकुम पूर्व, जुम्ला, अछाम-१, डोल्पा, मुगु, जुम्ला, कालिकोट, हुम्ला, जाजरकोट, रुकुमपश्चिम, पाँचथर, सोलुखुम्बु र खोटाङमा रास्वपाको प्रत्यक्षतर्फ १८ र समानुपातिकमा १४ गरी ३२ सिट ल्याएर तत्कालीन माओवादी तेस्रो बनेको थियो। गत निर्वाचनमा प्रत्यक्षतर्फ १० सिट जितेको तत्कालीन एकीकृत समाजवादी पनि नेकपाला समाहित थियो। विभिन्न पार्टी र समूह गरी १९ वटा कम्युनिष्ट घटक मिलेर बनेको नेकपा ०७९ को तत्कालीन माओवादीबन्दा पनि खुम्चिएको छ। नेकपाले अहिले प्रत्यक्षमा ८ र समानुपातिकमा ९ सिट प्राप्त गरेको छ। जितविहीन जसपा ६ ठाउँमा दोश्रो भएको छ। यसअघिको चुनावमा प्रत्यक्षमा ७ र ५ गरी समानुपातिकमा १२ सिट जितेको थियो। गत निर्वाचनमा सीके राउत नेतृत्वको जनमत पार्टीले प्रत्यक्षतर्फ १ र समानुपातिकतर्फ ५ गरी ६ सिट हासिल गरेको थियो। समानुपातिकतर्फ श्रेसहोल्ड नकटाए पनि लोसपाले प्रत्यक्षतर्फ ४ र नागरिक उन्मुक्ति पार्टीले ३ सिट जितेका थिए। श्रेसहोल्ड पारगर्न नसकेका राष्ट्रिय जनमोर्चा र नेपाल मजदुर किसान पार्टीले एक, एक सिट जितेका थिए। अहिले हर्क साम्पाङ नेतृत्वको श्रम संस्कृति पार्टी प्रत्यक्षमा ३ र समानुपातिकमा ४ गरी ७ सिटका साथ संसदमा प्रवेश गरेको छ। ०७९ मा प्रत्यक्षतर्फ ७ र समानुपातिकतर्फ ७ गरी १४ सिट जितेको राष्ट्रिय प्रत्यक्षमा १ र समानुपातिकमा ४ गरी ५ सिटमा खुम्चिएको छ। ०७९ को निर्वाचनमा मोरङ ५ बाट योगेन्द्र मण्डल, सर्लाही ४ बाट अमरेशकुमार सिंह, रौतहट २ बाट किरणकुमार साह, रौतहट ३ बाट प्रभु साह र बर्दिया २ बाट लालवीर चौधरी स्वतन्त्र सांसदका रूपमा निर्वाचित भएका थिए। यसपटक रास्वपाको समर्थन पाएका महावीर पुन बाहेक कुनै पनि स्वतन्त्र उम्मेदवारले चुनाव जित्न सकेनन्। गत निर्वाचनपछि खुलेको प्रभु साह नेतृत्वको आम जनता पार्टी जितविहीन भयो। १२५ क्षेत्रमा जितेको रास्वपा अन्य पार्टीले जितेका ४० स्थान मध्ये ६ स्थानमा दोश्रो भएको छ। रास्वपाले चुनाव जितेका १२५ सिटमा कांग्रेस ७३, एमाले २७, नेकपा

नाम छनोटगरी आयोगसमक्ष पेशगर्न सम्बन्धित राजनीतिक दललाई पत्राचार गरिएको थियो। जसअनुसार हिजो शनिवारसम्ममा छनोट भएको छ। भने आज आइतबार पेश हुँदैछ।

कांग्रेसको कन्तबिजोग : यसपालिको चुनावमा नेपाली कांग्रेसले प्रत्यक्षतर्फ १६५ क्षेत्रमा उम्मेदवारी दिएकोमा १८ क्षेत्रमा मात्रै जित्यो। गत फागुन २१ गते भएको प्रतिनिधि सभा सदस्य निर्वाचनमा कांग्रेसका उम्मेदवारहरु १४७ क्षेत्रमा पछि परे। यीमध्ये ८४ स्थानमा कांग्रेस उम्मेदवारले दोश्रो बढी मत ल्याउँदा ६३ स्थानमा भने अर्को पछि परेको देखिन्छ। नयाँ सभापति गगन थापा र चुनाव उठेका सबै पदाधिकारी यो चुनावमा पराजित भएका छन्। पहिले कांग्रेसले जितेका १८ ठाउँमा प्रदेशअनुसार चर्चा गरौं कांग्रेसले कोशी प्रदेशका ४ ठाउँ जित्यो। पाँचथरमा नरेन्द्रकुमार केरुङ, इलाम १ मा निश्कल राई, तेह्रथुममा सन्तोष सुब्बा, सोलुखुम्बुमा प्रकाशसिंह कार्की विजयी भएका छन्। मधेसका ३२ मध्ये कांग्रेसले जम्मा १ क्षेत्र जित्यो। रौतहट २ मा मो. फिरदोश आलम निर्वाचित भए। बागमतीमा पनि कांग्रेसले १ क्षेत्र मात्रै जित्यो, रसुवा रसुवामा मोहन

आचार्य विजयी भएका हुन्। गण्डकीका २ ठाउँमात्रै जितेको छ। मनाङमा टेकबहादुर गुरुङ र मुस्ताङमा योगेश गौचन थकालीले जिते। लुम्बिनीमा कांग्रेसले २ सिट जित्यो। पाल्पा १ मा सन्दीप राना र कपिलवस्तु ३ मा अभिषेकप्रताप शाह निर्वाचित हुनुभयो। कर्णालीमा भने कांग्रेसले ५ क्षेत्र जित्यो। मुगुमा खड्ग शाही, हुम्लामा जयपति रोकाया, जाजरकोटमा खडकबहादुर बुढा, दैलेखमा वासना थापा र सुर्खेत १ मा विष्णुबहादुर खड्का विजयी हुनुभएको हो। सुदूरपश्चिममा कांग्रेसले ३ क्षेत्र जित्यो। बाजुरामा जनकराज गिरी, अछाम १ मा भरतकुमार स्वार

छ। सप्तरी १, सप्तरी २, सिराहा ४, महोत्तरी १, महोत्तरी ३, सर्लाही २, सर्लाही ३, रौतहट ३ र बारा ४ मा कांग्रेसका उम्मेदवारको जमानत जफत भएको हो। यी सबै क्षेत्रमा रास्वपाका उम्मेदवारले जितेका थिए। बाँकी क्षेत्रमा भने कांग्रेस उम्मेदवारको जमानत जोगिएको देखिन्छ। बागमतीका ४ क्षेत्रमा कांग्रेस उम्मेदवारको जमानत जफत भयो। काठमाडौंका १० मध्ये २ क्षेत्रमा कांग्रेस उम्मेदवारको धरौटी जफत भयो- काठमाडौं क्षेत्र नम्बर ७, काठमाडौं क्षेत्र नम्बर ८ मा। भक्तपुर १ र चितवन ३ मा कांग्रेस उम्मेदवारको जमानत जफत भएको छ। यी सबै

ठाउँमा रास्वपा उम्मेदवार विजयी भएका छन्। बागमतीका अन्य क्षेत्रमा भने कांग्रेस उम्मेदवारले जमानत जोगाएका छन्। अधिकांश ठाउँमा दोश्रो बढी मत ल्याएका छन्। गण्डकी प्रदेशमा कांग्रेसले २ सिट जित्यो, मनाङ र मुस्ताङमा मनाङमा भने एमाले र राष्ट्रपाले चिड्डा हारेपछि कांग्रेस उम्मेदवारलाई सहयोग गरेका थिए। गण्डकीका अरु क्षेत्र कांग्रेसले जित्न नसके पनि उम्मेदवारहरुले धरौटी जोगाए। यहाँ पनि अधिकांश स्थानमा कांग्रेसका उम्मेदवार दोश्रो भएका छन्। लुम्बिनी प्रदेशमा पनि कांग्रेसले २ सिट जित्यो- पाल्पा र कपिलवस्तुका एक, एक क्षेत्र लुम्बिनीभर रुपन्देही ३ मामात्रै कांग्रेस उम्मेदवारको जमानत जफत भएको छ, अरु अधिकांश क्षेत्रमा दोश्रो मत ल्याएका छन्। कांग्रेसले नजितेका लुम्बिनीका बाँकी क्षेत्र रास्वपा, एमाले र नेकपाले जितेका छन्। कर्णालीमा कांग्रेसका ५ उम्मेदवारले चुनाव जिते भने कुनै पनि उम्मेदवारको धरौटी जफत भएन। दोश्रो धेरै मत ल्याएको देखिन्छ। समानुपातिकतर्फ पनि ७ प्रदेशमध्ये कर्णालीमा मात्रै कांग्रेसले रास्वपालाई जितेको छ। कर्णालीमा रास्वपाको प्रभाव कम देखिँदा कांग्रेस, एमाले र नेकपाकै उम्मेदवारबीच प्रतिस्पर्धा देखिन्थ्यो। सुदूरपश्चिम प्रदेशमा कांग्रेसका ३ जना उम्मेदवारले जिते भने बाँकी अधिकांश क्षेत्रमा दोश्रो भयो। सुदूरपश्चिमको पहाडी र हिमाली क्षेत्रमा रास्वपाको प्रभाव कम देखिँदा कांग्रेस र एमालेबीच नै प्रतिस्पर्धा भयो। सुदूरपश्चिममा नजितेका क्षेत्रमा पनि कांग्रेस उम्मेदवारको जमानत जफत भएको छैन। गण्डकी, कर्णाली र सुदूरपश्चिम प्रदेशमा कांग्रेसका उम्मेदवारको जमानत जफत भएको छैन। सबैभन्दा बढी मधेसमा ९ क्षेत्र, कोशीमा ४, बागमतीमा ४ र लुम्बिनीका १ क्षेत्रमा कांग्रेस उम्मेदवारको धरौटी जफत भयो। विगतका चुनावमा कांग्रेसले गठबन्धन गरेर लड्ने गरेको थियो। ०७९ को प्रतिनिधि सभा चुनावमा कांग्रेसले तत्कालीन सत्ता गठबन्धनसँग तालमेलगरी ८९ सिटसहित पहिलो पार्टी बनेको थियो। संस्थापन पक्षका सभापति शेरबहादुर देउवा र उहाँ पक्षका नेताहरुको असहमतिबीच पनि विशेष महाधिवेशनगरी 'बदलियो कांग्रेस, बदल्यो देश' भनेर गगन थापा नेतृत्वमा कांग्रेस यसपालि चुनावमा होमिएको थियो। तर

अपेक्षाकृत मत ल्याउन सकेन। रास्वपाले प्रत्यक्ष र समानुपातिकगरी भन्दा दुईतिहाइ सिट जित्दा कांग्रेसले प्रत्यक्ष र समानुपातिकगरी ३८ सिटमा रोकियो। निर्वाचनको परिणामपछि कांग्रेस सभापति थापाले राजीनामा दिनुपर्ने र दिन नहुनेभन्दै बहस भइरहेका छन्।

एमालेको नाजुक अवस्था : एमाले यसपटक तेस्रोमा खुम्चिन पुगेको छ। अधिल्लो पटक २८ लाख ४५ हजार ६४१ मत ल्याएको एमालेले यसपटक भन्दा आधा हिस्सा गुमाउँदै १४ लाख ५५ हजार ८८५ मत ल्याएको छ। बाँकी ८ पेजमा

नेपालमा बढ्दो

नेपालमा गत फागुण २१ गतेको प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन सम्पन्न भएर नयाँ संसद र सरकार गठन हुनेक्रम शुरु भएको छ। हाम्रो शुरुदेखि नै यो मत रहेको थियो कि गत फागुन २१ को चुनाव अनावश्यक थियो र खासगरेर अमेरिकी साम्राज्यवादको नेपालमा आफ्नो कठपुतली सरकार कायमगर्ने रणनीति अन्तर्गत नै संसदको विघटन र नयाँ चुनावको घोषणा गरिएको थियो। त्यो चुनावको परिणाम पनि अमेरिकाको योजनाअनुसार नै सफल भएको छ र अब त्यसको कठपुतली सरकारको निर्माणको लागि चुनावले आधार तयार पारेको छ। यो नेपालको लागि अत्यन्त गम्भीर र चिन्ताको कुरा हो। आफ्ना साम्राज्यवादी स्वार्थ पूरा गर्ने संसारका विभिन्न देशहरूका सरकारहरूमा हेरफेर गर्ने अमेरिकाको विश्वव्यापी रणनीति रहेको छ। त्यस सन्दर्भमा हालका ताजा घटनाहरूमा भने जुनसुकै र इरानमा अमेरिकाले गरेका आक्रमणहरू उल्लेखनीय छन्। भने जुनसुकै अमेरिकाले आक्रमण गरेर त्यहाँका राष्ट्रपति मद्रुरोलाई अपहरण गरेर पनि लस्यो र ट्रम्पले आफूलाई त्यहाँको कार्यवाहक राष्ट्रपतिनै घोषणा गरे। तर इरानी जनताको वीरतापूर्ण प्रतिरोधको कारणले त्यसको इरानमा सत्ता परिवर्तन गर्ने नीति सफल हुनसकेको छैन। तैपनि अमेरिकाले खुलेयामरूपले नै त्यहाँ सत्ता परिवर्तन गर्ने कुरामा जोड दिइरहेको छ र त्यसका लागि इरानमा अरु कैयौं गुणा आक्रमण वढाएर लैजाने कुरा गरिरहेको छ। भने जुनसुकै र इरानमा सत्ता परिवर्तनको लागि अमेरिकाले सैनिक हमलाको नीति अपनाएको थियो तर नेपालमा संसदीय प्रकारले वा चुनावको माध्यमद्वारा नै त्यसले त्यो उद्देश्य पूरा गर्ने प्रयत्न गर्‍यो र त्यसमा सफल पनि भएको छ। चुनावपछि आफ्नो परिणामबारे विभिन्न राजनीतिक शक्ति, बुद्धिजीवी वा पत्रकारहरूले विभिन्न कोणबाट विश्लेषण गर्ने वा आफ्ना प्रतिक्रियाहरू दिने कामहरू गरिरहेका छन्। तर त्यसका पछाडि अमेरिकाको जुन भूमिका रहेको छ र, त्यसबारे कसैले पनि एक शब्द उच्चारण गरेको पाइँदैन।

त्यो अत्यन्त गम्भीर चिन्ताजनक कुरा हो। त्यसबाट नेपालको राजनीतिमा अमेरिका जसरी हावी भएर गएको छ, त्यसमाथि पर्दा परिरहेको र त्यसका घातक परिणामहरू हुनेछन्। देशको राष्ट्रियता, सार्वभौमिकता र शान्तिमा पनि त्यसबाट दीर्घकालिन रूपले कठाराघात पुग्नेछ। जेनजी आन्दोलन र पछि चुनावको बेलामा पनि भ्रष्टाचार र कुशासनको कुरालाई व्यापकरूपले उठाइयो। त्यो नेपालको गम्भीर र राष्ट्रिय समस्या हो र त्यसबाट राष्ट्रिय विकास र जनजीवनमा पनि अत्यन्त घातक असर परेको छ। जबसम्म देशमा भ्रष्टाचार र कुशासनको अन्त्य हुँदैन, देशको विकास हुनसक्ने कुरा निश्चित छ। यो कुरामा कुनै शंका छैन कि पुराना राजनीतिक पार्टीहरू वा उनीहरूको नेतृत्वमा बनेका सरकारहरूले त्यस प्रकारको भ्रष्टाचार वा कुशासनका लागि जिम्मेवार छन्। त्यसका साथै प्रशासनिक यन्त्र पनि त्यसका लागि गम्भीर रूपले जिम्मेवार छ। तर मुख्यरूपले राजनीतिक नेतृत्व नै जिम्मेवार छ किन भने राजनीतिक नेतृत्व सही भएको भए प्रशासन यन्त्रको भ्रष्टाचारमाथि नियन्त्रण गर्न सकिन्थ्यो। जेनजी आन्दोलन वा चुनावको बेलामा भ्रष्टाचार वा कुशासनको लागि पुराना राजनीतिक पार्टीहरूका भ्रष्ट नीति र क्रियाकलापबारे निकै आवाज उठेको थियो र त्यो सही पनि थियो। तर सहकारीका क्षेत्रमा गरेको ठूलो पैमानाको आर्थिक अनियमितता वा त्यसबारे अदालतमा भइरहेको कारवाहीलाई पनि राजनीतिकरण गरेर प्रतिशोध वा पूर्वाग्रह बताएर दबाउने

अमेरिकी दबदबा र नयाँ बन्न लागेको सरकार

मोहनबिक्रम सिंह

प्रयत्न गरियो। त्यस प्रकारको भ्रामक प्रचारबाट जनतामा पनि धेरै भ्रम पर्न गयो र जुन व्यक्तिहरूमाथि सहकारीताको रकमको ठूलो पैमानामा हिनामिनाका आरोपहरू लागेका थिए, उनीहरूले चुनावमा विजेताकारूपमा प्रस्तुत हुन सफल भए। त्यसको परिणाम यो भयो कि चुनावमा अमेरिकी साम्राज्यवादका लागि भने जुनसुकै वा इरानमा जस्तो सैनिक कारवाही नगरिकन नेपालमा चुनावको माध्यमद्वारा आफ्नो कठपुतली सरकारको निर्माणको लागि अमेरिकालाई सजिलैसित मार्गप्रशस्त हुन गयो। अहिले देशमा जुन प्रकारको स्थिति तयार भयो, त्यसका लागि पुराना राजनीतिक पार्टीहरू पनि काफै हदसम्म जिम्मेवार छन्।

उनीहरूले अपनाउने गरेका भ्रष्ट र गैरजिम्मेवार नीति र क्रियाकलापहरूका कारणले जनतामा व्यापकरूपले असन्तोष र निराशाको वातावरण तयार भयो। त्यसको परिणामस्वरूप देशमा व्यापकरूपमा लोकप्रियतावादी जनमत तयार हुन गयो। त्यस प्रकारको जनमतलाई आधार बनाएर एकातिर राजावादीहरूले राजतन्त्रको पुनर्स्थापनाका लागि प्रयत्न गर्न थालेका थिए भने अर्कातिर अमेरिकी साम्राज्यवादले नेपालमा आफ्नो साम्राज्यवादी उद्देश्यलाई पूरा गर्नका लागि खेल्ने मौका पायो। उपरोक्त प्रकारको स्थितिलाई हाम्रो पार्टी नेकपा मसालले गम्भीररूपमा लिन्छ। यो स्थितिको गम्भीरतापूर्वक विश्लेषण गरेर आगामी नीति र कार्यक्रम निर्धारित गर्नुपर्ने आवश्यकता छ। हाम्रो पार्टीले देशमा हालै सम्पन्न चुनाव र त्यसपछि उत्पन्न स्थितिको मूल्यांकन गरेर आगामी नीति र कार्यक्रम निर्धारित गर्नेछ। यस सन्दर्भमा यो कुराको पनि उल्लेख नगरिकन रहन सकिन्न कि जेनजीहरूको मुख्यमाग भ्रष्टाचारको उन्मूलन गर्नुपर्ने तथा सामाजिक सञ्जालमा लगाइएको प्रतिबन्ध हटाउने कुरामा नै थियो। सामाजिक सञ्जालमा लगाएको प्रतिबन्धलाई पहिलेको सरकारले नै हटाइसकेको थियो। बाँकी रह्यो भ्रष्टाचारको निवारणको कुरा,

नेपालको निर्वाचन नीतिका कमजोरीबारे छलफल

काठमाडौं। नेपालको निर्वाचन नीतिबारे छलफल भएको छ। गत फागुन २१ मा सम्पन्न प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचन शान्ति, सुरक्षा र व्यवस्थापकीय हिसाबले प्रशंसनीय भएपनि त्यस निर्वाचनको अनुभवबाट केही महत्वपूर्ण विषयमा भने नीतिगत सुधारको आवश्यकता औँल्याइएको छ। निर्वाचन प्रक्रिया र प्रणाली सुधारका क्षेत्रमा काम गर्दै आएको 'चेतना परियोजना'ले निर्वाचनको मिति घोषणा भएपछि गरेको अनुसन्धानबाट निर्वाचनलाई स्वच्छ, स्वतन्त्र, निष्पक्ष र मितव्ययी तुल्याउन थप केही नीतिगत विषयमा प्रभावकारी सुधारको खाँचो औँल्याएको हो। समग्र विकास सेवा केन्द्र र फ्रिडम स्टुडियोद्वारा गतसाता आयोजित कार्यक्रममा परियोजना निर्देशक डा प्रेमराज ढुंगेलले आचारसंहिताको पूर्णपालनासहित निर्वाचनसँग जोडिएर आएका केही महत्वपूर्ण विषयमा नीतिगत तहमै सुधार गर्नुपर्ने देखिएको बताउनुभएको थियो। उहाँले संविधानमै आवधिक निर्वाचनको

त्यसको निवारणका लागि कहिल्यै पनि भ्रष्टाचारमा संलग्न नभएको र सधैँ निष्कलंक छवि भएको पार्टीले सही विकल्प हुन सक्दथ्यो। त्यस्तो पार्टी राष्ट्रिय जनमोर्चानै भएको कुरा आमरूपमा थाहाभएको कुरा थियो। यदि भ्रष्टाचारको निवारण नै जेनजी आन्दोलनको मुख्य विषय भएको भए चुनावमा मुख्यरूपले राजमोर्चा उम्मेदवारनै विजय हुनुपर्दथ्यो। तर त्यसका एकजना पनि उम्मेदवारको विजय भएन। त्यसबाट त्यो चुनाव भ्रष्टाचारलाई समाप्त गर्ने उद्देश्यद्वारा निर्देशित नभएको र त्यसको मुख्य उद्देश्य साम्राज्यवादको नै सेवा गर्ने भएको कुरामा कुनै शंका रहन्न। जनतामा स्पष्ट राजनीतिक चेतनाभन्दा लोकप्रियतावादी मतको नै बढी असर परेको हुनाले चुनावबाट एउटा अवाञ्छित परिणाम आएको छ र यो स्पष्ट छ कि त्यसबाट देशमा गम्भीर प्रकारका दुष्परिणामहरू हुनेछन्। अहिले चुनावपछि देशमा जुन प्रकारको स्थिति उत्पन्न भएको छ, त्यसमाथि गम्भीरतापूर्वक विचार गर्नुपर्ने आवश्यकता छ।

त्यसको लागि सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरा के हो भने जनतामा अत्यन्त गम्भीररूपमा देखापरेको लोकप्रियतावादी मतको ठाँउमा सही र स्पष्ट राजनीति दृष्टिकोणमाथि आधारित जनचेतनाको निर्माण हुनुपर्दछ र त्यसका लागि नेकपा मसालले सम्पूर्ण जनताको ध्यान आकर्षित गर्न चाहेन्छ। जेनजी वा जेनजी आन्दोलनबारे पनि देखापरेको भ्रमबाट देशको राजनीतिमा गम्भीर प्रकारको नकारात्मक असर परेको छ। संसारका सबै देशहरूमा जस्तै नेपालमा पनि जेनजी पुस्ताको महत्वपूर्ण योगदान रहने गरेको छ। वास्तवमा, जेनजीहरू समाजका महत्वपूर्ण कडीहरू हुन्। उनीहरूको अभावमा कुनैपनि समाजको विकास अगाडि बढ्न नै सक्दैन। नेपालको राणा शासन, पञ्चायती निरंकुश शासन, राजतन्त्रका विरुद्ध वा स्वाधीनताको रक्षाको संघर्षमा पनि उनीहरूले सधैँ अग्रिम पंक्तिमा रहेर

मिति तोक्ने व्यवस्था गर्न तथा हिसात्मक दृष्टि वा विवादबाट पीडित उम्मेदवार र मतदातालाई क्षतिपूर्ति र राहतको व्यवस्था गरिनुपर्ने धारणा राख्नुभएको थियो। दृष्टान्तमा भौतिक आक्रमणभन्ने पाटोलाई मात्र नबुझिदिन आग्रह गर्दै उहाँले निर्वाचनलाई स्वस्थरूपमा अधिबढाउने सिलसिलामा शान्तिपूर्णरूपमै आएका चुनौती, देखिएका असहमति र समस्यालाई समेत सम्बोधन गर्न आवश्यक रहेको बताउनुभएको थियो। उक्त संस्थाले निर्वाचनका बेला अनलाइन माध्यममा आएका घृणात्मक अभिव्यक्ति, दुष्परिणाम र उतेजनापूर्ण सामग्री सम्प्रेषण नियन्त्रण गर्न वेग्लै सामाजिक सञ्जाल लक्षित आचारसंहिता तर्जुमा गर्नुपर्ने आवश्यकता औँल्याएको थियो। चुनावको मिति घोषणा भएपछि निश्चित अवधि सम्म उम्मेदवार र दलका सदस्यको राजनीतिक सम्बद्धता परिवर्तनमा निषेध गर्ने कानूनी व्यवस्था मिलाउन तथा लोकतान्त्रिक प्रणाली र

संघर्ष गर्ने गरेका छन्। तर नेपालमा, एकातिर, राजावादीहरू र, अर्कातिर, साम्राज्यवादी शक्तिहरूले पनि उनीहरूलाई उपयोग गरेर आफ्ना उद्देश्यहरू पूरा गर्ने प्रयत्न गरेका छन्। जेनजीहरू आफ्ना सही र न्यायपूर्ण मागहरूका लागि शान्तिपूर्ण आन्दोलनमा उत्रेका थिए। तर एकातिर, साम्राज्यवादी र, अर्कातिर, प्रतिगामी राजनीतिक शक्तिहरूले त्यो आन्दोलनलाई हाइज्याक गरेर हिंसात्मकरूप दिने र त्यसरी जेनजीहरूलाई आफ्ना प्रतिगामी स्वार्थका लागि उपयोग गर्ने प्रयत्न गरे। त्यसबाट नेपाललाई ठूलो क्षति भयो र त्यसको परिणामस्वरूप देशमा अमेरिकाको कठपुतली सरकारको निर्माणको लागि पनि आधार तयार भयो। गत भाद्र २३ गतेको जेनजीहरूको आन्दोलनमा जुन ठूलो पैमानामा हत्या गरियो, त्यसलाई कुनैपनि अवस्थामा सही भन्न सकिन्न र त्यसका लागि तत्कालीन ओली सरकार जिम्मेवार भएको कुरा पनि प्रष्ट छ।

त्यो दिन कलिला विद्यार्थीहरूलाई छाती वा टाउकोमा ताकिताकि गोली हानिएको थियो। त्यो निश्चितरूपले अत्यन्त गम्भीर र जघन्य अपराध थियो। त्यससँग जोडिएको अर्को पक्ष प्रति पनि हाम्रो ध्यान जानुपर्ने आवश्यकता छ। जेनजीहरूले त्यो आन्दोलनलाई शान्तिपूर्ण तरिकाले अगाडि बढाउने बताएका थिए र जब त्यसले हिंसात्मकरूप लिन थाल्यो, आन्दोलनकारीहरूलाई फर्केर जान भनिएको थियो। तैपनि आन्दोलनकारीहरूलाई प्रहरीको ब्यारेक तोड्ने, संसद भवनमा जबरजस्ती घुस्ने र तोडफोड गर्ने जस्तो हिंसात्मक कार्यको लागि उक्साइयो। स्पष्ट छ कि त्यसरी जेनजीहरूलाई हिंसात्मक कार्यमा प्रोत्साहित गर्ने कार्य जेनजीभन्दा बाहिरका तत्वहरूले नै गरेका थिए, जो स्वयं जेनजी थिएनन् र उनीहरूलाई ठूलो संख्यामा शहीद बनाएर आफ्ना उद्देश्यहरू पूरा गर्ने चाहन्थे। जेनजी भन्नाले २८ वर्ष सम्मका युवाहरूनै आउँछन्। कैयौं २८ वर्षभन्दा माथिका व्यक्तिहरू, जसलाई गैर जेनजी वा कथित जेनजी भन्न सकिन्छ। उनीहरूले नै त्यो आन्दोलनलाई हिंसात्मकरूप दिने योजनाबद्ध प्रकारले प्रयत्न गरेको सम्भावनालाई पनि अस्वीकार गर्न सकिन्न। गत भाद्र २३ गतेको नरसंहारमाथि विचारगर्दा ती दुवै पक्षहरू, सरकारका तर्फबाट गरिएको गोली प्रहार र कथित जेनजीहरूद्वारा जेनजीहरूको शान्तिपूर्ण आन्दोलनलाई हिंसात्मकरूप दिन सन्तवित गरिएको प्रयत्न, ती दुवै पक्षहरूमाथि छानबिन गरेर दोषीमाथि बाँकी ७ पेजमा

नागरिक शिक्षासम्बन्धी विषय विद्यालय तहदेखि नै पाठ्यक्रममा समावेश गर्न सुझाव दिइएको छ। संस्थाले निर्वाचनमा हुने खर्च विवरण अनिवार्य सार्वजनिक गर्ने पारदर्शी प्रणाली लागू गर्न तथा दलभित्रको पारदर्शिता, आन्तरिक लोकतन्त्र र उत्तरदायित्व सुनिश्चित गर्नुपर्नेमा जोड दिएको छ। परियोजना प्रतिवेदनमा राजनीतिक दलले महिला उम्मेदवारलाई प्रोत्साहन गर्न सुरक्षा र गोपनीयता सुनिश्चित गर्न तथा आयोगले वार्षिकरूपमा निर्वाचन सम्बन्धी अनुगमन, मूल्यांकन तथा सुधारात्मक कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने नीतिगत र कानूनी दायित्वसमेत निर्धारण गर्नुपर्ने देखिन्छ भनिएको छ। कुनै निर्वाचन क्षेत्रमा राजनीतिक तनाव तथा विशेष जोखिम देखिएमा अग्रिम सूचना दिई जानकारी गराउने प्रारम्भिक चेतावनी प्रणाली विकास गरिनुपर्ने तथा निर्वाचन प्रक्रियामा हुने हिंसा, दृष्टि र कानून विपरीत कार्य बाँकी ७ पेजमा

अन्तराष्ट्रिय

कच्चा तेलको मूल्यमा भएको वृद्धि र युद्ध रेकन ट्रम्पमाथि बढेको दबाव

कर्तव्य

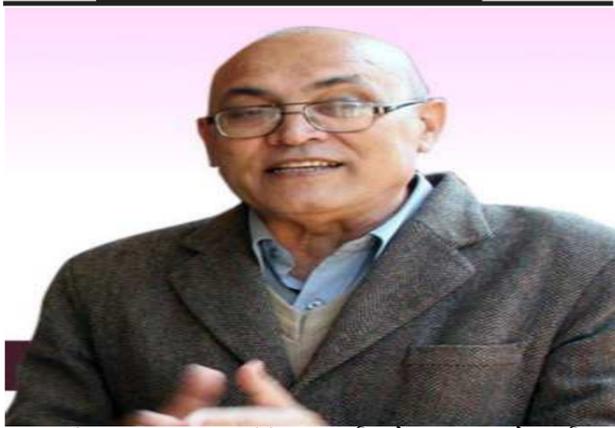
अमेरिका र इरानबीचको युद्धले विश्वनै प्रभावित भएको छ भने त्यसको अन्त्यका लागि विभिन्न प्रयासहरू पनि भैरहेका छन्। यसैक्रममा अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले गतसाता इरानसँगको युद्ध चाँडै अन्त्य हुने बताएर विश्वलाई आश्वस्त पार्ने प्रयास गर्नुभएको थियो। 'अपरेशन एपिक फ्युरी' नाम दिइएको अमेरिकी-इजरायली संयुक्त सैन्य अभियानले इरानको मिसाइल क्षमता र नौसेनालाई नष्ट गर्न र आणविक हतियारको कुनै पनि मार्ग तोड्न आफ्नो युद्धको १२ औं दिनमा प्रवेश गरिसकेपछि एक्सियोससँगको करिब पाँच मिनेट लामो संक्षिप्त फोन संवादमा ट्रम्पले उक्त टिप्पणी गर्नुभएको थियो। उहाँले कुनै पनि बेला म यो अन्त्य गर्न चाहन्छु, यो छिट्टै अन्त्य हुनेछ भन्नुभएको थियो। अन्तर्वार्ताका क्रममा ट्रम्पले युद्ध राम्रोसँग चलिरहेको समेत बताउनुभएको थियो। उहाँले हामी समय तालिकाभन्दा धेरै अगाडि छौं। सोचेको मूल छ हप्ताको अवधि भन्दापनि छोटो समयमा भन्दा हामीले बढी क्षति गरेका छौं भन्नुभएको थियो। इरानले ४७ वर्षसम्मको मृत्यु र विनाशको मूल्य अहिले चुकाइरहेको पनि राष्ट्रपति ट्रम्पले बताउनुभएको थियो। त्यसैगरी मध्यपूर्वको युद्धले मानवीय सहायता आपूर्ति गर्ने मार्गहरूलाई असर गरिरहेको भन्दै संयुक्त राष्ट्रसंघका सहायता प्रमुखले पनि मानवीय सहायता आपूर्तिहरू ढुवानी छूटगर्न आग्रह गर्नुभएको छ। मध्य पूर्वमा युद्धले हर्मुजको स्ट्रेट प्रभावकारीरूपमा बन्द गरेको छ, इन्धन आपूर्ति अवरोधले मालभाडाको दरहरू बढाइरहेको छ। संयुक्त राष्ट्रसंघका सहायता प्रमुख टम फ्लेचरले बढ्दो युद्ध र स्ट्रेट अफ हर्मुजमा परेको प्रभावले हाम्रो मानवीय सहायताका लागि हुने आपूर्तिमा प्रत्यक्ष प्रभाव पारिरहेको छ। यसले तत्काल खासगरी उप-सहारा अफ्रिकाका प्रमुख आवश्यकता भएका क्षेत्रहरूको आपूर्तिमा असर परेको बताउनु भएको छ। उहाँले जेनेभामा पुत्रकारहरूसँग द्वन्दको थप वृद्धिले अन्य आपूर्ति मार्गहरूलाई पनि क्षति पुऱ्याएको बताउनुभएको थियो। उहाँले युद्धले मूल्य बढाउँछ र अधिक मानिसहरूलाई सामानहरूको थप आवश्यकतातर्फ धकेल्छ भन्नुभएको छ। हुन पनि इरानसँगको युद्ध चर्किँदै गएपछि विश्व बजारमा कच्चा तेलको मूल्य तीव्ररूपमा बढेको छ। अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा ब्रेन्ट कच्चा तेलको मूल्य

प्रति ब्यारेक ११५ डलरभन्दा माथिपुगेको छ, जुन अघिल्लो हप्ताको अन्त्यतिरको मूल्यभन्दा करिब २४ प्रतिशत बढी हो। अमेरिकामा उत्पादन हुने वेष्ट टेक्सास इन्टरमिडिएट (डब्ल्यूटीआई) कच्चा तेलको मूल्य पनि प्रति ब्यारेक करिब ११६ डलर पुगेको छ, जुन अघिल्लो मूल्यभन्दा भन्दा २८ प्रतिशतले बढेको हो। मध्यपूर्व क्षेत्रमा जारी युद्धका कारण तेल उत्पादन र ढुवानीमा ठूलो जोखिम उत्पन्न भएपछि विश्व बजारमा तेलको मूल्य हवातै बढेको हो। विशेषगरी पर्सियन गल्फ क्षेत्रबाट विश्वभर तेल पठाउने प्रमुख समुद्री मार्ग स्ट्रेट अफ होर्मुज अहिले असुरक्षित बनेको छ। यो मार्गबाट दैनिक करिब १५ मिलियन ब्यारेक कच्चा तेल ढुवानी हुनेगर्छ, जुन विश्वको कूल तेल आपूर्तिको करिब २० प्रतिशत हो। युद्धका कारण मिसाइल र ड्रोन आक्रमणको खतरा बढेपछि, धेरै तेल ट्यांकरहरू यो मार्ग प्रयोग गर्न डराउन थालेका छन्। युद्धका क्रममा तेल तथा ग्यासका संरचनाहरू पनि निशानामा परेका छन्। इजरायलले तेहरानमा रहेको तेल भण्डारण स्थलमा आक्रमण गर्दा कतिपयको मृत्यु भएको इरानी अधिकारीहरूले बताएका छन्। इजरायलले भने ती भण्डारण स्थलहरू इरानको सैन्य प्रयोजनका लागि प्रयोग भइरहेको दावी गरेको छ। यसबीच इराक, कुवेत र संयुक्त अरब इमिरेट्सले तेल निर्यातमा समस्या देखिएपछि उत्पादन घटाएका छन्, जसले विश्व बजारमा आपूर्ति कम हुने चिन्ता बढाएको छ। इरानले दैनिक करिब १६ लाख ब्यारेक तेल निर्यात गर्ने गर्छ, जसको ठूलो हिस्सा चीनले खरिद गर्छ। यदि युद्धका कारण इरानको निर्यात प्रभावित भयो भने चीनले अन्य देशबाट तेल खोज्नुपर्ने अवस्था आउन सक्छ, जसले विश्व बजारमा थप दबाव सिर्जना गर्न सक्छ। यसैबीच प्राकृतिक ग्यासको मूल्य पनि केही बढेको छ, यद्यपि तेलको जस्तो ठूलो वृद्धि भने देखिएको छैन। तेलको मूल्य तीव्ररूपमा बढेपछि विश्व अर्थतन्त्रमा असर पर्ने चिन्ता बढेको छ। ऊर्जा महँगो हुँदा महँगो बढ्ने र उपभोक्ताको खर्च घट्ने सम्भावना हुन्छ। यसले विश्वका प्रमुख शेयर बजारहरूमा पनि असर परेको छ। मध्यपूर्वमा बढ्दो दृष्टि र तनावका कारण विश्व ऊर्जा बजारमा देखिएको अस्थिरता नियन्त्रण गर्ने उपायबारे प्रमुख औद्योगिक देशहरूका अर्थमन्त्रीहरूले छलफल गर्ने भएका छन्। फ्रान्स सरकारको एक श्रोतका अनुसार संभवत भोली सोमबार हुने बैठकमा तेल बजारलाई स्थिर बनाउन रणनीतिक तेल भण्डार प्रयोग गर्ने सम्भावनाबारे गम्भीररूपमा विचार गरिनेछ। फ्रान्सको अर्थ मन्त्रालयले बैठकमा खाडी क्षेत्रको पछिल्लो अवस्थासहित त्यसको विश्व अर्थतन्त्रमा पर्ने असरको प्रभावबारे समीक्षा गरिने जनाएको छ। पछिल्ला दिनहरूमा अमेरिका-इजरायल र इरानबीचको युद्ध तीव्र हुँदैजाँदा मध्यपूर्वबाट हुने तेल आपूर्तिमा अवरोध आउनसक्ने आशंका बढेको छ। यही कारण विश्व बजारमा कच्चा तेलको मूल्य तीव्र रूपमा बढ्दै गएको छ र धेरै देशका शेयर बजारहरूमा पनि अस्थिरता देखिएको छ। फ्रान्सले हाल प्रमुख औद्योगिक देशहरूको समूहको घुम्ती अध्यक्षता गरिरहेको छ, जसमा क्यानडा, जर्मनी, इटाली, जापान, बेलायत र अमेरिका पनि बाँकी ७ पेजमा

पेचिलो बन्दै गएको इरान अमेरिका युद्ध र संभावनाहरू

लोकनारायण सुवेदी

इरान विरुद्ध अमेरिका र इजरायलले शुरू गरेको हमला पेचिलो बन्दै गएको छ । यसक्रममा भारतका प्रगतिशील तर्फका मानिसहरूले संयुक्त राज्य अमेरिका र इजरायलको संयोजनमा इरानविरुद्ध शुरू गरिएको गैरकानूनी युद्धप्रति मोदी सरकारको निन्दनीय दृष्टिकोणलाई निकै कडारूपमा निन्दा गरिहेको देखिएको छ । संघीय सरकारले नाटकगर्ने र अकर्मण्य रहनुले भारतको स्वतन्त्र परराष्ट्र नीतिलाई कमजोर बनाउँछ र देशको लामो समयदेखिको साम्राज्यवाद विरोधी र असंलग्न सम्पदालाई कमजोर बनाउँछभन्ने औल्याएका छन् । इरान विरुद्धको यो क्रूर युद्ध पश्चिम एशियामा मात्र नभई विश्वका अन्य भागहरूमा समेत फैलिएको छ, जसमा भारतको छिमेकी क्षेत्र पनि समावेश छ । इरानी नौसेनाको जहाज आइआरआइएस डिना हिन्द महासागरमा डुबाइयो, अमेरिकी पनडुब्बाबाट प्रहार गरिएको टोपेडोका कारण । त्यो जहाज विश्वासपाइनाममा भएको संयुक्त नौसेना अभ्यासबाट फर्कदै थियो र भारतले यसको सुरक्षित फिर्ता सुनिश्चित गर्न कुनै सुरक्षा उपलब्ध गराउन सकेन । तर श्रीलंकाले आइआरआइएस बुशर नामको दोश्रो इरानी जहाज, लाई त्रिन्को मालीमा सुरक्षितरूपमा जोगादिने दिने जिम्मेवारी लिँदा र त्यसका सबै २०८ चालक दललाई उद्धार गरेपछि भारतको लज्जास्पद घटना अभूत स्पष्ट भएको बताइदछ । अन्तर्राष्ट्रिय समुद्री कानूनअनुसार श्रीलंकाको मानवतावादी प्रतिक्रियासँगै, दक्षिण एशियामा प्रमुख राष्ट्रकारुपमा उदाउँदो मानिएको भारतको परिस्थिति यस्तो कमजोर देखिनुलाई त्यहाँका प्रगतिशील वामपन्थी शक्तिहरूले निकै गम्भीररूपमा लिएको देखिएको छ । अमेरिकाप्रति भारतीय विदेश नीति पूर्णरूपमा आत्मसमर्पित जस्तो भएको कुरा युद्धको अधिल्लो दिन प्रधानमन्त्रीको इजरायल भ्रमणमा प्रकट भएको उनीहरूले औल्याएका छन् । अन्तर्राष्ट्रिय अदालतद्वारा युद्ध अपराधी घोषित नेतान्याहूसँग मोदीले अँगालो हान्नुले भारतीय

सकियोस र हाम्रो राष्ट्रिय आत्मसम्मान फिर्ता ल्याउन सकियोसभन्ने माग पनि गरेको छ । हुन त अमेरिकाले इरानमाथि हमला गरेपछि तुरुन्तै हत्यागरिएका इरानका सर्वोच्च नेता आयातुल्ला अलि खोमेनेईका प्रतिनिधि डा. अब्दूल मजीद हकीम इलाहीले दावीकासाथ भनेका थिएकि यो अमेरिकी हमला केवल इरान सम्मामात्र सीमित रहने छैन । त्यसो भएको हुनालेनै इरानमाथि अमेरिकाले हमलापछि त्यो सावित हुन थाल्यो । अब अमेरिकाले आउँदा दिनमा भारत र चीनजस्ता उदाउँदा विश्व शक्तिहरूमाथि पनि हमलाको तारो बनाउने स्थिति देखिदछ । यो कुरा बितेको एकसाता अघि अर्थात् गएको ४ मार्चका दिन अमेरिकाले हिन्द महासागरको भारतीय क्षेत्रमा इरानको एउटा युद्धपोत टर्पिडोले हमला गरेर महासागरमा डुबाइदियो । इरानको त्यो युद्धपोतले हालै भारतसँगको संयुक्त सैन्य अभ्यासमा भाग लिएको थियो र त्यसमो समाप्तपछि आफ्नो देश फिर्ता जानथालेको थियो । त्यस सैन्य अभ्यासलाई 'इण्टरनेशनल फ्लीट रिभ्यू-२०२६' भनिएको थियो । त्यसको आतिथ्यता भारतले गर को थियो । त्यसमा स्वयं भारतीय राष्ट्रपति द्रौपति मुर्मुका अगाडि भारतीय र इरानी नौसैनिकहरूले एकैसाथ परेड खेलेर सम्पन्न गरेका थिए । तर भारतको अखण्ड सम्प्रभूतामाथि ठूलो चोट पुऱ्याउँदै अमेरिकाले त्यसमाथि हमला गरेर समुद्रमा डुबाइदियो र त्यसलाई ठूलो सफलता मानेर प्रचार प्रसार

पनि गरिरहेको छ । अमेरिकाका रक्षामन्त्री पिट हेगस्थले के दावी गरेका छन्भने हिन्द महासागरमा इराको एउटा युद्धपोतमाथि अमेरिकी टर्पिडोले हमला गरेर डुबाइदियो । यद्यपि उनले त्यो डुबाइदिएको इरानी जहाजको नामभने बताएनन् । जबकि श्रीलंकाली नौसेनाले बताइदियो कि 'आईआर आरएसडेना हिन्द महासागरमा डुबेको छ र त्यसमा सवार भएका १८० जना मानिसमध्ये १४० जना बेपत्ता भएका छन् । श्रीलंकाको सरकारले के पनि बताएको छभने इरानी युद्धपोत डेनाकातर्फबाट श्रीलंकालाई एउटा 'डिस्ट्रेस कल' (आपतकालीन सन्देश) प्राप्तभएको थियो, जसमा आपतकालीन सहायता मागिएको थियो । तर अमेरिका र श्रीलंकाको कुराभन्दा उल्टा भारतको मोदी सरकारलेभने पहिला त्यस दावीलाई नै 'भ्रामक' भनेर बतायो । 'पिआईवीको फ्याक्ट चेक टीम'ले एक्समा पोष्टगरेर के बतायोभने 'एक अमेरिकी वेस्ट च्यानलले अमेरिकी सेनाका पूर्व अधिकारी कर्नल डगलस म्याक्रोगरले बताए कि अमेरिका भारतीय नौसैनिक अड्डाको उपयोग इरानमाथि हमलागर्नका लागि गरिरहेको छ । यो दावी एकदमै गलत छ' त्यसो भए साँचो कुरा के होभन्ने सारा संसारले बुझिसकेको छ । यस गम्भीर संकटको बेलामा पनि भारतका प्रधानमन्त्री मोदी चुप्प लागेर बसेको भारतमा आरोप लागिरहेको छ र सरकारले त्यो हमलाको ठाउँ निन्दा गर्नुपर्नेमा गोलमटोल कुरा गरिरहेकोले यो ठूलो चिन्ताको कुरा भएको भारतमा प्रश्न उठिरहेको छ । यसअघि पनि भारतमा मोदी सरकारले विदेश नीतिलाई उल्टाउने काम गरिरहेको आरोप लाग्ने गर्दैआएको थियो । अहिलेको यो घटनाले त अब 'अतिथि देवो भव' भन्ने सामान्य शिष्टाचारको पनि पालना गर्नुपर्ने ठानेन भन्ने गम्भीर आपेक्ष सरकारले खेपिरहेको छ । अहिले विकसित यस्तो स्थितिमा भारतमा यो प्रश्न उठ्नु विल्कुले स्वभाविक हो कि आखिर भारतका प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदी अमेरिका र इजरायलसँग यत्तिको ठूलो डर किन मानिरहेका छन् । भारतका पूर्व विदेश सचिव कंवम सिब्वलले मोदी सरकारलाई सही सल्लाह दिएको उल्लेख गरिदछकि **बाँकी ७ पेजमा**

आजको सन्दर्भ

चर्चित पत्रकार तथा लेखक सुरेश मानन्धरको निधन, गोगदानको चर्चा

काठमाडौं । चर्चित पत्रकार तथा लेखक सुरेश मानन्धरको ५९ वर्षको उमेरमा गतसाता हृदयघातबाट निधन भएको छ । उहाँ भाषा आयोगका सदस्य एवं नेपालभाषा टाइम्सका पूर्वसम्पादक समेत हुनुहुन्थ्यो । उहाँ केही समय दैनिक पत्रिका राष्ट्रिय सञ्जालका केन्द्रिय सदस्यसमेत रहनुभएको थियो । मानन्धरलाई अकस्मात हृदयघातसँगै शिक्षण

अस्पतालको मनमोहन कार्डियाक सेन्टरमा लगिएको थियो । अस्पताल पुऱ्याएको केही समयपछिनै चिकित्सकहरूले उहाँलाई मृत घोषित गरेको उहाँका परिवारका सदस्यले जानकारी दिनुभएको छ । उहाँ मल्ल के सुन्दरको इनाप साप्ताहिकबाट पत्रकारितामा संलग्न हुनुभएको र पछि विश्वभूमि दैनिक प्रकाशनबाट पूर्णकालीन पत्रकारकारुपमा काम गर्नुभएको थियो । पछि सन्ध्या टाइम्स दैनिक र त्यसपछि नेपाल भाषा टाइम्स दैनिकमा सम्पादक भएर काम गर्नुभएको थियो । अप्सरा फिल्मम्यागेजिन, कोशल्वहं कविता त्रैमासिक पत्रिका, नेपाल प्रज्ञा प्रतिष्ठानबाट प्रकाशन हुने थाय्भुलगायतका पत्रपत्रिकाको सम्पादक मण्डलमा बसी उहाँले केही समय काम गर्नुभएको थियो । उहाँले ०४६ सालमा जनआन्दोलनको समयमा प्रहरीको कडा घेराभित्र वीर अस्पतालमा बर्ना भइराख्नुभएका जनआन्दोलनका कमाण्डर गणेशमान सिंहसँग डाक्टरको भेषमागई अन्तर्वार्ता लिनुभएको थियो । जुन त्यतिबेला धेरै चर्चित पनि भएको थियो । स्व मानन्धरको नेपालभाषा आन्दोलन, नेपाल संवत् आन्दोलन, नेवा: संस्कृतिका साथसाथै विविध विषयमा नेपालभाषा र नेपालीमा लेख रचना प्रकाशित छन् । उहाँले गोरखापत्र, कान्तिपुर, नेपाल समाचारपत्र, रातोपाटी, सेतोपाटी, नागरिक दैनिकमा स्तम्भकारकारुपमा समेत लेख रचना लेख्नुकासाथै जनआस्थालगायतका विभिन्न पत्रपत्रिकामा व्यंग्यकारकारुपमा समेत लेख लेख्दै आउनुभएको थियो । स्व मानन्धरको थौं घन्टाघरं जिके ई न्यनाचन (आधुनिक कविता संग्रह), पद्मरत्न तुलाधर (नेपाल भाषाका अग्रजका साथसाथै मानव अधिकारवादी पद्मरत्न तुलाधरको जीवनी) प्रकाशित भएको छ । साथसाथै उहाँको सोधपत्र ०४६ साल जनआन्दोलनय विश्वभूमि न्हिपौया भूमिकासमेत प्रकाशित छ । उहाँले डा अजयकान्ति शाक्य र सन्ध्या वज्राचार्यसँग मिलेर इन्द्रजात्रा/यँया: पुस्तकसमेत लेख्नुभएको थियो ।

महावीरको संसद यात्रा एक रोचक प्रशंग

काठमाडौं । म्यागासेसे पुरस्कार विजेता महावीर पुनले म्याग्दी जिल्लाबाट गत फागुन २१ को प्रतिनिधिसभाको यात्रा तयगर्नुभएको थियो । हाल चितवनमा बस्दैआउनुभएका ५१ वर्षीय पुनको जन्म ०११ सालको माघ ११ गते म्याग्दीको अन्नपूर्ण-८ नागीमा भएको हो । अन्तरिम सरकारको

शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधिमन्त्री नियुक्त हुनुभएका पुनले गत माघ चारगते पदबाट राजिनामा दिएर जन्मथलोमा चुनाव लड्न पुग्नुभएको थियो । अमेरिकाको नेब्रास्काको युनिभर्सिटीबाट ०४९ सालमा स्नाकोत्तर गरेका पुनको म्याग्दीको सूचना प्रविधि, शिक्षा र पर्यटन विकासमा योगदान रहेको छ । ०५८-६४ को समयमा पोखरा, काठमाडौलगायत शहर बजारमा सहजरूपमा कम्प्युटर र इन्टरनेट सुविधा नभएको अवस्थामा पुनले म्याग्दीको अन्नपूर्ण गाउँपालिकाका विद्यालयहरूमा कम्प्युटर शिक्षाको शुरुआत र ताररहित इन्टरनेट सुविधा विस्तार गर्नुभएको थियो । ग्रामीण क्षेत्रमा सूचना प्रविधिको विकास र विस्तार गरेकोमा सन् २००७ मा एशियाको नोबल पुरस्कारकारुपमा चिनिने ५० हजार डलरको म्यागासेसे पुरस्कार प्राप्त गर्नुभयो । चौरीपालन, माछापालन, तरकारीखेती गरेर ग्रामीण क्षेत्रका विद्यालय सञ्चालनका लागि आयस्रोत जुटाउने अवधारणा विकास गरेका पुनको अगुवाइमा अन्नपूर्ण धौलागिरि सामुदायिक पदमार्ग, नागी, मोहरेडाँडा, टिकोट, डाँडाखर्क र खोपा लेकमा सामुदायिक लज सञ्चालन भएको छ । चौरी र सामुदायिक लजको आम्दानी विद्यालय सञ्चालनमा परिचालन हुनेगरेको छ ।

प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमार्फत जनताले दिएको नयाँ जनादेश

प्रेमचन्द्र भट्टा

नेपालमा अप्रत्याशितरूपमा संसद विघटन गरेर फागुन २१ का लागि निर्वाचन घोषणा गरिएपछि विभिन्न अन्योल र अनिश्चितताहरू भएका थिए । तर निर्धारित मितिमै निर्वाचन सम्पन्नभइ गत साता सम्पूर्ण परिणाम सार्वजनिक भएपछि देश अब नयाँ संसद र सरकार गठनको चरणमा प्रवेश गरेको छ । नेपालको राजनीतिले पछिल्ला तीन दशकभन्दा बढी समयको यात्रामा धेरै परिवर्तनहरू व्यहारेको पाइन्छ । व्यवस्था फेरियो, शासनका स्वरूपहरू बदलिँदै गए, नयाँ संविधान आयो, नयाँ नेतृत्वहरू उदाए र पुराना शक्तिहरू कमजोर हुँदै गए । तर यति धेरै राजनीतिक परिवर्तनहरूको बीचमा एउटा प्रश्न भने निरन्तर उठिरह्यो के यी परिवर्तनहरूले नागरिकको जीवनमा अपेक्षित सुधार ल्याए ? आजको राजनीतिक परिस्थिति हेर्दा यही प्रश्न भन्नु गम्भीररूपमा उठेको देखिन्छ । लामो समयसम्म राजनीतिमा प्रभाव जमाएका दलहरू फागुन २१ को निर्वाचनपछि अचानक असहज स्थितिमा पुगेका छन् । सत्ता र शक्तिको केन्द्रमा वर्षौंसम्म बसेका नेताहरू आज आत्मरक्षाको अवस्थामा देखिन्छन् । यस्तो परिस्थिति कसरी आयो ? भन्ने विषयमा गम्भीर बहस आवश्यक छ । कसैले कल्पना पनि गरेको थिएनकि दशकौंसम्म शासनको केन्द्रमा रहेका शक्तिहरू

एकाएक यति कमजोर देखिन थालेछन् । कसैले सोचेको थिएनकि आफूलाई राजनीतिका धुरन्धर खेलाडीमान्ने नेताहरूलाई भर्खरै उदाएका युवापुस्ताका नयाँ शक्तिहरूले यति ठूलो चुनौती दिनेछन् । तर राजनीति त्यही क्षेत्र हो जहाँ स्थायित्वभन्दा परिवर्तन बलियो हुन्छ । जनताको मन परिवर्तन भए राजनीति पनि परिवर्तन हुन्छ । नेपालको लोकतान्त्रिक यात्राको शुरुवात ठूलो आशा र उत्साहकासाथ भएको थियो । जनताले संघर्ष गरेर प्राप्त गरेको अधिकारले देशलाई नयाँ दिशातर्फ लैजाने विश्वास थियो बहुदलीय व्यवस्था पुनःस्थापित भएपछि नागरिकहरूले सोचेका थिए अब शासन पारदर्शी हुनेछ, विकास तीव्रगतिमा अघिबढ्नेछ, र राज्यले नागरिकको जीवनलाई सहज बनाउनेछ । तर समय बित्दै जाँदा जनताको अपेक्षा र वास्तविकताको बीचमा दूरी बढ्दै गयो । राजनीतिक दलहरूबीचको प्रतिस्पर्धा विकासको नीतिमा होइन, सत्ताको समीकरणमा केन्द्रित हुनथाल्यो । गठबन्धन बनाउने र भत्काउने खेलले शासन प्रणालीलाई अस्थिर बनायो । जनताको जीवनमा प्रत्यक्ष असरपर्ने मुद्दाहरूभने पछाडि पर्दै गए । तीन दशकको अवधिमा देशले धेरै सरकारहरू देख्यो । प्रधानमन्त्रीहरू

फेरिए, गठबन्धन फेरिए, तर आम नागरिकको जीवनमा ठूलो परिवर्तन देखिएन भन्ने गुनासो व्यापकहुँदै गयो । विकासका योजनाहरू कागजमै सीमित हुने, भ्रष्टाचारका आरोपहरू बारम्बार उठ्ने, र राज्यका निकायहरू राजनीतिक प्रभावमा परेको आरोप लागिरहने अवस्थाले नागरिकमा निराशा बढाउँदै लग्यो । यही निराशाले समाजमा एउटा मौन असन्तोष सिर्जना गरिरहेको थियो । त्यो असन्तोष लामो समयसम्म बाहिर प्रकट नहुन सक्छ, तर एक दिन त्यो राजनीतिक परिवर्तनकारुपमा प्रकट हुन्छ । इतिहासले देखाएको छकि जब जनताको धैर्यको सीमा पार हुन्छ, तब परिवर्तन अवश्य हुन्छ । आज देखिएको राजनीतिक परिदृश्यलाई पनि यही सन्दर्भमा बुझ्नुपर्छ । यो अचानक भएको घटना होइन । यो वर्षौंदेखि जम्दै आएको असन्तोषको परिणाम हो । नागरिकहरूले आफ्ना मतमार्फत एउटा सन्देश दिएका छन् राजनीति अब पुरानै ढर्रामा चल्न सक्दैन लामो समयसम्म सत्ता र शक्ति आफ्नो वरिपरि केन्द्रित राख्ने दलहरूमा एउटा समस्या देखिन्छ आत्मसन्तुष्टि । जब नेतृत्वलाई लाग्न थाल्छकि जनताको

समर्थन स्थायी रूपमा आफ्नो पक्षमा छ, तब उनीहरू जनभावनाबाट टाढा हुन थाल्छन् । राजनीतिमा अहंकार सबैभन्दा ठूलो कमजोरी हो । नेतृत्वले आफूलाई आलोचनाभन्दा माथि राख्न थाल्योभने त्यहाँबाट समस्याहरू शुरु हुन्छन् । नागरिकका गुनासा सुन्ने क्षमता घट्दै जान्छ । आलोचनालाई सुधारको अवसरका रूपमा हेर्नुको सट्टा विरोधको रूपमा बुझ्न थालिन्छ । यस्तो अवस्थामा नेतृत्व र जनताको बीचमा दूरी बढ्दैजान्छ । त्यो दूरी एकदिन चुनावी परिणाममा प्रकट हुन्छ । नेपालको राजनीतिक दलहरूमा अर्को ठूलो समस्या भनेको आन्तरिक विवाद हो । गुटबन्दी, नेतृत्वको प्रतिस्पर्धा, टिकट वितरणमा देखिने विवाद, र व्यक्तिगत महत्वाकांक्षाले संगठनलाई कमजोर बनाउँछ । जब पार्टीभित्र विश्वासको संकट उत्पन्न हुन्छ, तब त्यो संकट बाहिर पनि देखिन थाल्छ कतिपय अवस्थामा पार्टीका नेताहरू आपसमा यति धेरै विवादमा फस्छन्कि जनताको मुद्दा नै ओझेलमा पर्छ । राजनीतिमा यस्तो अवस्था लामो समय टिक्न सक्दैन नागरिकहरूले अन्ततः विकल्प खोज्न थाल्छन् । आजको समाजमा सूचना प्रविधिको प्रभाव अत्यन्त ठूलो छ । सामाजिक सञ्जालले नागरिकलाई आफ्नो आवाज व्यक्त गर्ने नयाँ माध्यम दिएको छ । पहिले जनमत निर्माण गर्न धेरै समय लाग्थ्यो, तर अहिले एउटा **बाँकी ७ पेजमा**

बन्न लागेको नयाँ सरकार र जनताका चाहनाहरू

विवेक शर्मा

साम्बाज्य

नेपालको राष्ट्रिय राजनीति विचार छडेर बलका आधारमा अगाडि बढ्न खोजीरहेको देखिन्छ। गत भदौ २३ र २४ गतेको विध्वंस, भदौ २७ गतेको राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलको घोषणा र फागुन २१ को निर्वाचनको मतपरिणामलाई हेर्ने हो भने उपरोक्त कुराको पुष्टि हुन्छ। फागुन २१ मा भएको प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनले यहाँका दलहरूलाई महत्वपूर्ण सन्देशसमेत प्रवाह गरेको छ। त्यो भनेको दलहरू आफ्नो विधान र नीतिअनुसार चलेको हुनुपर्छ भन्ने हो। नेता, एमाले र नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीलगायतका पार्टीहरूले आफूलाई निश्चित विचार र सिद्धान्तअनुसार चलेको भन्ने गरेपनि यथार्थमा उनीहरू विधि र पद्धतिअनुसार चलि रहेका थिएनन्। जुन कुरा उनीहरू आफैले पछाडि फर्केर हेरेको खण्डमा पनि स्पष्ट हुन्छ। हाल रास्वपामा जे जितिले प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनमा विजय हाँशिल गरेका छन्, उनीहरूमध्ये अधिकांश ठूला पार्टीबाट विद्रोह गरेर आएकाहरू नै रहेका छन्।

नेपाली राजनीतिमा धक्काको महसुस गर्ने गरी राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले प्राप्त गरेको बहुमत केवल चुनावी परिणाममात्र होइन, यसले विभिन्न किसिमका राजनीतिक सन्देशहरू पनि प्रवाह गरेको छ। जुन दशकदेखि सत्ता कब्जा गरेर बसेको राजनीतिक संरचनालाई भत्काउने जनमतको सुनामी बनेको पनि देखिएको छ। सबैले बुझ्नु पर्छ कि यस्तो सुनामी सधैं आउँदा पनि आउँदैन र कसैले चाहेर पनि ल्याउन सक्दैन। विगत लामो समयदेखि एउटै अनुहार, एउटै प्रवृत्ति र परंपरात कार्यशैलीको राजनीति रहँदै आएकोले पनि त्यसबाट आजित भएका मतदाताले शान्त प्रकृतिको विद्रोह गरेका हुनसक्छन्। यस पटकको घटनाले राजनीति जहिले पनि पुरानो तरिकाले मात्रै चल्न सक्दैन भन्ने पनि देखाएको छ। फागुन २१ को निर्वाचनको परिणामले नेपाली समाजमा नयाँ आशाको चाहना बढेको देखिएको छ। ति चाहनाहरू के हुन् ? सो कुरा रास्वपाका नेताहरूले मात्र नभएर नेपालका सबै राजनीतिक पार्टी र शक्तिहरूले राम्ररी बुझ्न र केलाउन सक्नुपर्ने भएको छ। संभवत यसैसाता रास्वपाका नयाँ नेता बालेन साहको नेतृत्वमा बन्ने सरकारले भ्रष्टाचार गद्देन र विकासको गति अघि बढ्छ भन्ने

साम्राज्यवादका...

आवश्यक कारवाही गर्नुपर्ने आवश्यकतामा हामीले जोड दिन्छौं। यो कुराको सजिलैसित अनुमान गर्न सकिन्छ कि भाद्र २४ गते देशव्यापी रूपमा जुन तोडफोड, आगलागी वा ध्वंसात्मक कार्यहरू भए, ती कार्यहरू पनि जेनजीहरूद्वारा गरिएका थिएनन्। उनीहरूको आन्दोलनको कार्यक्रममा त्यस प्रकारका गतिविधिहरू समावेश थिएनन् र देशव्यापी रूपमा त्यस प्रकारका कार्यहरू लामो समयदेखि तयारी वा त्यस प्रकारका अपराधजन्य कार्यहरूका लागि तालिम प्राप्त व्यक्तिहरूद्वारा नै हुन सक्दथे। जेनजीहरू न त्यस प्रकारका अपराधजन्य कार्यका लागि तालिम प्राप्त थिए न पहिलेदेखि नै उनीहरूको त्यस प्रकारको कुनै तयारी थियो। त्यसकारण, उनीहरूद्वारा त्यस प्रकारका अपराधजन्य कार्यहरू हुनसक्ने सम्भावना नै थिएन। त्यो बाहेक त्यो दिन केही घण्टाभित्र देशव्यापी रूपमा नै ती कार्यहरू भएका थिए र जेनजीहरूको स्वस्फूर्त आन्दोलनद्वारा देशव्यापी रूपमा त्यस प्रकारका कार्यहरू पनि हुन सक्दैनथे। तथ्यहरूले यो कुरा बताइसकेका छन् कि विभिन्न विदेशी खुफिया एजेन्सीहरू देशभित्रका प्रतिगामी शक्तिहरू, असामाजिक तत्वहरू र कथित जेनजीहरू नै त्यस प्रकारका तोडफोड, आगलागी वा ध्वंसात्मक कार्यका लागि जिम्मेवार थिए। सरकारले भाद्र २३ गते र २४

आशा र भरोषा नेपाली जनतामा व्याप्त रहेको देखिएको छ। जसलाई मुख्यत राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले गभिर ढंगले सम्बोधन गर्न/गराउन सकेको हुनुपर्दछ। केहीगरी आशा निराशामा बदलियो भने त्यसले फेरी उल्टो बाटो पक्रिने निश्चित छ। यस्ता घटनाहरू नेपालमा यसअघि पनि पटक, पटक घटेका छन्। विश्व इतिहासमा पनि कतिपय घटनाहरू अंकित रहेका छन्। नेपाली उखान नै छ मौका आउँछ पखिँदैन, बगेको खोला फकिँदैन। ०४६ सालको परिवर्तनपछि नेपाली कांग्रेस र एमाले तथा ०६३ को परिवर्तनपछि तत्कालीन माओवादी र हालको नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीलाई पटक, पटक काम गरेर देखाउने र जनताको मन जितेर अगाडि बढ्ने मौकाहरू आएका थिए। तर उनीहरूले त्यो मौकालाई आफ्नो व्यक्तिगत लाभ हाशिल गर्ने अवसरकारूपमा उपयोग गरे। उदाहारण नै छ, ०४६ को निर्वाचनपछि नेपाली कांग्रेसले अत्यधिक बहुमतका साथ सरकार सञ्चालन गर्ने मौका पाएको थियो। त्यसैगरी ०६३ पनि तत्कालीन एमाओवादीले पनि त्यस्तो मौका पायो। ०७४ मा तत्कालीन नेकपालाई पनि त्यस्तो मौका जुरेको थियो। ०७९ मंसिर चारको निर्वाचनमै नेपाली मतदाताले नेपाली कांग्रेस र एमालेलाई मिलेर सरकार चलाउन र तत्कालीन माओवादी केन्द्रलाई प्रमुख प्रतिपक्षमा रहेर खबरदारी गर्न जनादेश दिएका थिए। तर उक्त तीनवटा पार्टीले जनादेशको उल्लंघन गरेका कारण ०८४ को निर्वाचन ०८२ मै हुनुपयो भने मतदाताले प्रमुख तीन दललाई दण्डितसमेत गरे। ०६४ सालको संविधान सभाको निर्वाचनमा माओवादी केन्द्रले अभूतपूर्व जनमत प्राप्त गरेको अवस्था पनि थियो। प्रत्यक्ष र समानुपातिक दुवै तिर करिब २२० सिट जित्दै उ देशकै सबैभन्दा ठूलो पार्टी बन्न सफल भएको थियो। तर उसले जनताको चाहना र भावना बुझ्न र सोअनुसार काम गर्न नसकेका कारण फागुन २१ पछिको अवस्था

थाहा हुनेछ। त्यसका साथै त्यो प्रतिवेदनलाई कार्यान्वयन गर्ने जिम्मा वर्तमान अन्तरिम सरकारको हुनेछ वा नयाँ बन्ने सरकारको र उनीहरूले कहाँसम्म निष्पक्षतापूर्वक गत भाद्र २३ वा २४ गतेका गैरजिम्मेवार कार्यहरूका लागि न्यायोचित कारवाही गर्न सक्नेछन् वा त्यो प्रतिवेदनलाई पहिले सधैंभै रद्दीको टोकरीमा फालिने छ ? त्यो सबै कुराहरू पछि थाहा हुनेछ। तर हाम्रो जोड यो कुरामा छ कि भाद्र २३ को हत्याकाण्ड, जेनजीहरूको शान्तिपूर्ण आन्दोलनलाई हिंसात्मकरूप दिन प्रयत्न गर्ने तत्वहरू वा २४ गतेको तोडफोड, आगलागी वा ध्वंसात्मक कार्यहरूका लागि जिम्मेवार तत्वहरू आदि सबैका विरुद्ध न्यायोचित कारवाही गरिनु पर्दछ अन्यथा देशमा द्वन्द्वहीनताको अवस्था उत्पन्न हुनेछ। नेपालमा अहिले जुन राजनीतिक स्थिति पैदा भएको छ, त्यसमाथि खाली विशुद्ध राष्ट्रिय दृष्टिकोणले मात्र विचार गर्नु सही हुनेछैन। अहिले अमेरिकी साम्राज्यवादले खासगरेर ट्रम्प राष्ट्रपतिमा निर्वाचित भएपछि, त्यसले विश्वव्यापी रूपमा नै आतंक मच्चाइरहेको छ। त्यसले अन्तर्राष्ट्रिय कानून वा संयुक्त राष्ट्र संघको समेत अतिक्रमण गरेर ग्रीनल्याण्डलाई कब्जा गर्ने, क्यानडालाई अमेरिकाको राज्य बनाउने, पनामा नहरलाई कब्जा गर्ने वा भेनेजुयलामा आक्रमण गरेर त्यहाँका राष्ट्रपतिलाई अपहरण गर्ने तथा इरानमाथि हमला गरेर त्यहाँ आफ्नो कठपुतली सरकार बनाउनेसमेत जुन काम गरिरहेको छ,

आवश्यकता हो। भ्रष्टाचारको विरोध र सुशासनको पक्षमा उभिएका नेपाली जनताको मुख्य माग भने के भ्रष्टाचारमुक्त विकास र समृद्धि हो भन्ने कुरालाई पनि नयाँ सरकारमा आउनेहरूले राम्ररी बुझ्न र त्यसअनुसार काम गर्न सकेको हुनुपर्दछ। विकासका आधारभूत तत्वहरू भूमि, श्रम र पूँजीमध्ये नेपालसँग भूमि छ, श्रम शक्ति पनि छ। प्राकृतिक श्रोतका दृष्टिले पनि देश निकै समृद्ध छ। उर्वर भूमि, विशाल जलश्रोत र ऊर्जावान श्रमशक्ति नेपालीका सबैभन्दा ठूलो सम्पत्ति हुन् भन्ने कुरा कसैले कसैलाई बुझाइरहनु पर्ने विषय होइनन्। तर पूँजीको प्रवन्ध र त्यसको सन्तुलित परिचालनको अभावभने सधैं रहँदै आएको छ। जसले गर्दा विदेशी लगानी आकर्षित गर्नु नेपालका लागि चुनौतीको विषय बन्दै गएको छ। नेपालजस्ता विश्वका कतिपय गरिव र पीछिछाडेका मुलुकहरूले विद्यमान श्रोत, साधन र सीपको उचित व्यवस्थापनद्वारा समृद्धि हाँशिल गरेका अनेक उदाहारणहरू रहेका छन्। नेपाली शासकहरूले आफूसँग भएको क्षमतालाई पहिचान नै गर्न नसकेको देखिएको छ। त्यसको पहिचान गरी विदेशी लगानी आकर्षित गर्न सक्ने हो भने नेपालको कायापलट हुन बेरलाग्ने देखिँदैन। सरकारी तथ्यांकहरूले नै स्पष्ट गरेका छन् कि नेपालमा करिब ८३ हजार मेगावाट जलविद्युत उत्पादनको सम्भावना रहेको छ। जसमा करिब ४० हजार मेगावाट विद्युतको उत्पादन आर्थिक रूपमा सम्भव पनि मानिन्छ। तर त्यसको उचित व्यवस्थापन र संयोजन भने हुन सकिरहेको छैन। अबका दिनमा यस क्षेत्रमा तीव्रगतिमा काम गर्न सकियो भने जलविद्युत नेपालको अर्थतन्त्रको मेरुदण्ड बन्नसक्ने प्रबल संभावना रहेको छ। कतिपयले जलविद्युतले मात्र पनि नेपालको पूरै वार्षिक बजेट धान्नसक्ने आँकलनसमेत गर्नगरेका छन्। नेपाललले यसअघि नै भारत र बंगलादेशको बजारमा विद्युत व्यापारको थालनी गरिसकेको अवस्था छ। त्यसैगरी नेपालमा पर्यटन विकासकोसमेत प्रचुर संभावना रहेको छ। विश्वका कतिपय देशहरूले पर्यटनको विकासका लागि कृत्रिम व्यवस्था गर्ने गरेको देखिएको छ। तर नेपालका लागि हिमाल, जैविक विविधता, संस्कृति र जीवन्त सभ्यताजस्ता बाँकी ७ पेजमा

त्यसबाट अमेरिकी साम्राज्यवादले खुला र नाङ्गो प्रकारको आतंकवादी रूप लिएको कुरामा कुनै शंका रहन्न। त्यस प्रकारको अन्तर्राष्ट्रिय सन्दर्भमा नेपालमा पनि अमेरिकी साम्राज्यवादका विरुद्ध व्यापक चेतना उठाउने तथा आन्दोलन उठाउनुपर्ने आवश्यकता छ र त्यसका लागि हामीले सम्पूर्ण न्यायप्रेमी र देशभक्त जनताको ध्यान आकर्षित हुनु जरुरी छ।

नेतृत्व छाड्न दबाव

काठमाडौं। नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीका संयोजक पुष्पकमल दाहाललाई नेतृत्व छाड्न दबाव बढ्दै गएको थाहा भएको छ। गत फागुन २१ मा भएको निर्वाचनमा २६ वटा समूह मिलेर बनेको भनिएको सो पार्टीले सर्मानाक हार ब्यहोर्नु परेपछि नेतृत्व परिवर्तन र पार्टी पुनर्रगठनको आवाज उठेको हो। यसक्रममा सो पार्टीका नारायण काजी श्रेष्ठ लगायतका नेताहरूले पछिल्ला विभिन्न कार्यक्रममा बोल्दै पार्टी पुनर्रगठन र नेतृत्व परिवर्तनको मागलाई तीव्र बनाउनुभएको छ। अर्कातिर सो पार्टीका संयोजक दाहालभने रास्वपासँग कार्यगत एकताको पहलमा रहनुभएको बताइन्छ। हालैको निर्वाचनको मत परिणामले सो पार्टीको पूर्वको राजनीति चकनाचुर भएको देखाएको छ। माओवादी केन्द्र, नेकपा एकीकृत समाजवादी लगायतका विभिन्न पार्टीलाई समेटेर बाँकी ७ पेजमा

समाचार विविध

सुरक्षा संयन्त्र कमजोर भएको दाबि

काठमाडौं। सुरक्षा संयन्त्र कमजोर भएको दाबिगर्न थापिलएको छ। यसैक्रममा नेकपा(मसाल) को विद्यार्थी संगठन अखिल (छैठौं) ले राज्यको सुरक्षा संयन्त्रको कमजोरीका कारण सुखेतीका इतिहासको हत्याजस्ता प्रकरण अगाडि आएको धारणा व्यक्त गरेको छ। सो संगठनका अध्यक्ष सुवास जिशीले जारी गर्नुभएको एक वक्तव्यमा उपरोक्त कुरा उल्लेख छ। उहाँले वक्तव्यमा सुखेतीको वीरेन्द्रनगरस्थित उषा बालवाटिका विद्यालयमा कक्षा ११ मा अध्ययनरत १६ वर्षीय बालिका इनासा विक्रमाथि भएको सामूहिक बलात्कार र जघन्य हत्याको आपराधिक घटनालाई हाम्रो संगठनले घोर भर्त्सना गर्दछ भन्नुभएको छ। वक्तव्यमा हामी घटनाको उच्चस्तरीय छानबिन समिति गठन गरी निष्पक्ष अनुसन्धान गर्न र अपराधीलाई यथाशीघ्र पक्राउ गरी कडा कानूनी कारवाही गर्न सरकारसमक्ष जोडदार माग गर्दछौं भनिएको छ। आधुनिक भनिएको समाजमा घटने यस प्रकारका अपराधले सिंगो समाजको चेतनामाथि गम्भीर प्रश्न उठाइरहेको हुन्छ। विगतका यस्तै प्रकृतिका घटनामा राज्यको सुरक्षा र प्रशासन संयन्त्रको कमजोर अनुसन्धान पद्धति र अपराधीलाई कडा कानूनी सजायको व्यवस्था नगर्नुको परिणाम यस्ता अपराध न्यूनीकरण भइरहेका छैनन्। त्यस्तै युवा तथा विद्यार्थीमा पनि उचित नैतिक चरित्रको विकास गर्न राज्यको पर्याप्त ध्यान जानसकेको छैन। हामीले सरकारसमक्ष यस्ता गम्भीर विषयमा जिम्मेवार बन्न ध्यान आकर्षित गर्दछौं भनिएको छ।

निर्वाचन आयोगद्वारा दालहरूलाई दबाव

काठमाडौं। निर्वाचन आयोगले विभिन्न दल तथा उम्मेदवारहरूलाई आफ्नो निर्वाचन खर्च तोकिएको मितिमा विवरण बुझाउन भनेको छ। आयोगले हालै एक विज्ञापित जारी गरी निर्वाचन सम्पन्न भएको मितिले ३५ दिनभित्र राजनीतिक दलले निर्वाचन आयोगमा र उम्मेदवारले आफ्नो जिल्लामा रहेको प्रदेश/जिल्ला निर्वाचन कार्यालयमा निर्वाचन प्रचारप्रसारमा भएको आम्दानी तथा खर्चको विवरण तथा सो विवरण सार्वजनिक गरेको जानकारी गराउन अनुरोध गरेको हो। आफ्नो जिल्लामा रहेको प्रदेश/जिल्ला निर्वाचन कार्यालयको सूचना पाटी, सम्बन्धित गाउँपालिका वा नगरपालिका वा वडा कार्यालयको सूचना पाटी, राजनीतिक दलको जुनसुकै तहको कार्यालय वा वेबसाइट (राजनीतिक दलकातर्फबाट उम्मेदवार भएका उम्मेदवारको हकमा), आमसञ्चार माध्यम (पत्रपत्रिका, रेडियो, टेलिभिजन आदि) वा सामाजिक सञ्जाल (फेसबुक, ट्विटर, इन्स्टाग्राम आदि) मा आफ्नो निर्वाचन विवरण सार्वजनिक गर्न आयोगको अनुरोध छ। निर्वाचन खर्चको विवरण नबुझाउने तथा सार्वजनिक नगर्ने एवं निर्वाचन खर्चको विवरण सार्वजनिक गरी त्यसरी सार्वजनिक गरेको विवरणको प्रमाणसहित लिखित जानकारी आयोग तथा सम्बन्धित निर्वाचन कार्यालयमा नदिने राजनीतिक दल तथा उम्मेदवारको हकमा निर्वाचन (कसुर तथा सजाय) ऐन-०७३ को दफा ३१ बमोजिम कारवाही हुने आयोगले जनाएको छ। निर्वाचन ऐन-०७४ को दफा ७२ को उपदफा (४) बमोजिम निर्वाचन प्रचार प्रसारमा गरेको खर्चको विवरण पहिलो हुने निर्वाचित हुने प्रणालीतर्फ उम्मेदवारले सम्बन्धित जिल्ला निर्वाचन कार्यालयमा र समानुपातिक निर्वाचन प्रणालीतर्फको हकमा सम्बन्धित राजनीतिक दलले निर्वाचन आयोगसमक्ष तोकिएको ढाँचामा निर्वाचन प्रचारप्रसारमा भएको आम्दानी र खर्चको विवरण सार्वजनिक गर्नु भनिएको छ।

निर्माण सामग्रीहरूको मूल्यवृद्धि

काठमाडौं। इरान र अमेरिकाको युद्धका कारण नेपालको बजारमा निर्माण सामग्रीहरूको मूल्यवृद्धि हुन थालेको छ। प्राप्त समाचारअनुसार एचडीपीई (हाई डेनसिटी पोलिथाइलिन) पाइप, सिमेन्टसहितका निर्माण सामग्रीको मूल्यवृद्धि भएको छ। सरकारी ठेक्काको काम शुरु गर्ने समयमा बजारमा एचडीपीई पाइपको करिब ४० प्रतिशतसम्म मूल्यवृद्धि भएको जानकारहरूले बताएका छन्। जसले सरकार, गैरसरकारी संस्था, विभिन्न स्थानीय तहका विकासका काम अवरोध सिर्जना भएको छ। खासगरी सरकारी तहका खानेपानी आयोजनालगायतमा प्रयोग हुने यी पाइपको मूल्यवृद्धिले बजारमा हलचल ल्याएको छ। सिमेन्टसहितका विभिन्न निर्माण सामग्रीमा पनि आफ्खुसी मूल्यवृद्धि भइरहेको उपभोक्ताहरूको गुनासो सुनिएको छ। गत फागुन २१ को निर्वाचनलगत्तै एककासि प्लाष्टिकजन्य सामग्रीहरू विशेषतः एचडीपीई पाइपको मूल्य बढेको छ। उद्योगहरूले ४० प्रतिशतसम्म मूल्य बढाएर बजारमा पठाएका छन्। उनीहरूले आवश्यक अर्डर पनि लिन छोडेका छन्। सामान्यतया, सरकारी ठेक्का कार्यान्वयन वर्षा, दशैं, तिहार र छठ पर्व सक्किएपछि कात्तिकबाट शुरुभई जेठसम्म सक्किने हुन्छ। यस पटक निर्वाचन परेकाले निर्वाचनलगत्तै लागेका ठेक्का कार्यान्वयन हुने समयमा एचडीपीई पाइपको मूल्य आकासिदा यसको असर उपभोक्तासम्म पर्ने देखिएको छ। खानेपानी, सिँचाई, कृषि, सडक, ढल निकासलगायतमा सिमेन्ट र पाइपको प्रयोग हुनेहुँदा यसको मूल्यवृद्धि सीधा उपभोक्तासँग जोडिएको उपभोक्ता हित संरक्षण मन्त्रालयको उपाध्यक्ष सुवर्णप्रभा गुरागाईले बताउनु भएको छ। अमेरिका-इरानयुद्धका कारण कच्चपदार्थ भएको मूल्यवृद्धिको असर परेको ब्यापारीहरूको भनाई छ। युद्धले ३० देखि ५० प्रतिशतसम्म क्रुडआयलको मूल्यमा वृद्धिभएका कारण नेपाली बजारमा पनि त्यतिनै हिसाबले एचडीपीईको मूल्य बढ्ने आँकलन गरिएको छ।

निगमद्वारा ग्याँस को भण्डारण नगर्न जोड

काठमाडौं। नेपालको बजारमा एकाएक खाना पकाउने ग्याँस को समस्या देखिएपछि नेपाल आयल निगमले पेट्रोलियम पदार्थ तथा ग्याँस को आवश्यक परिमाणमात्र खरिद तथा प्रयोग गर्न आग्रह गरेको छ। निगमले एक विज्ञापित जारी गर्दै मासिक एक सिलिन्डर खपत हुने अवस्थामा अरु सिलिन्डर नभर्ने, अनावश्यक भण्डारण नगर्न र ग्याँस को सट्टा विजुलीको खपत बढाउन आग्रह गरेको हो। नेपाल पेट्रोलियम पदार्थमा पूर्णरूपमा आयातमा परिभर रहेको अवस्थामा यसको खपतमा केही सुरक्षात्मक प्रबन्ध गर्न जरुरी रहेको निगमले स्पष्ट पारेको छ। अनावश्यक रूपमा ग्याँसका सिलिन्डर होल्डिङ गरेको पाइएमा, बढी मूल्यलिइ ग्याँस तथा पेट्रोलियम पदार्थ बिक्री गरेमा, नयाँ सिलिन्डरको बजारीकरण गरेको पाइएमा कारवाही हुने निगमले जनाएको छ। निगमद्वारा जारी विज्ञापितमा औद्योगिक प्रयोगमा पेट्रोलियम पदार्थ तथा ग्याँसको खपत कम गर्ने, इन्धन तथा एलपी ग्याँस को आयात र बिक्री वितरणको अवस्था नियमित भइरहेको एवं आगामी दिनमा पनि निरन्तर हुँदै जाने भए तापनि मध्यपूर्वमा देखिएको बाँकी ७ पेजमा

